

Dış Politika, Kültür ve Tarihte

ARAŞTIRMA

AYLIK DERGI

2002/01 191687

Sayı:3

Ocak 2002

3.000.000 TL

www.arastirma.org

21. Yüzyıl:

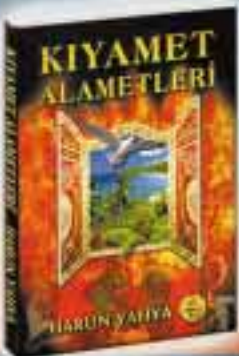
Beklenen Altınçağ

Küreselleşme ve İslam Dünyası

Bosna Hersek'in Geleceği

Irak Türkmenleri

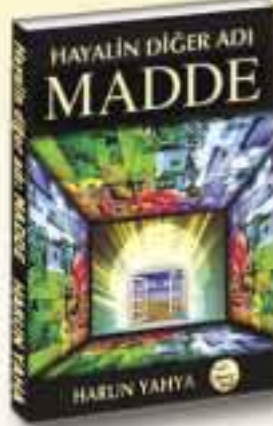
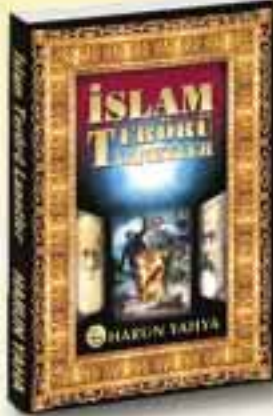
Hz. Süleyman

**Derginizle
birlikte
2 VCD
ve 1 kitap
Hediye!**

HARUN YAHYA

YENİ!

Hayata bakışınızı değiştirecek eserler!

YENİ!

www.evrimaldatmacasi.com

www.islamantisemitizmilanetler.com

www.kuranmucizeleri.com

www.hayvanlaralemi.net

www.islamterorulanetler.com

www.darwinizminsonu.com

www.maddeninardindakisir.com

www.netcevap.org

www.belgeseller.net

www.evreninyaratilisi.com

www.isagelecek.com

www.darwinizmdini.com

www.dinsizliginkabususu.com

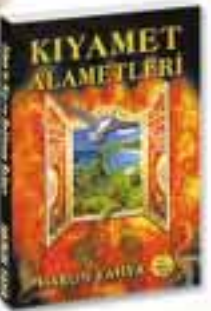
www.fikiryazilari.net

www.gercekler.net

www.turkdunyasi.org

www.bitkidunyasi.net

www.kavimlerinhelaki.com

www.harunyahya.org

Kitaplarla ilgili bilgi ve sipari için: Kültür Yayıncılık: 0-212-511 44 03

Harun Yahya'nın tüm eserlerini internet üzerinden
www.globalkitap.com sitesinden satın alabilirsiniz

2

KAPAK KONUSU: 21. YÜZYILIN GERÇEK TARİHİ

21. yüzyıl, Allah'ın izniyle, Kuran'ın getirdiği güzel ahlakın tüm dünyayı saracağı, gerçek adaletin, barışın ve hoşgörünün hakim olacağı bir dönem olacaktır.

8

ORTADOĞU: SOYKIRIMIN SÖMÜRÜLMESİ VE SİYONİZME KARŞI OLAN YAHUDİLER

12

TARİH: LUT KAVMİ VE HELAK OLAN ŞEHİR

14

BALKANLAR: MİLOSEVIÇ'İN ARDINDAN BOSNA-HERSEK'İN GELECEĞİ

18

BİLİM: DARWINİZM'İN KARANLIK BÜYÜSÜ

20

İNCELEME: KÜRESELLEŞME VE İSLAM DÜNYASI

22

İDEOLOJİLER: UZAKDOĞU KOMÜNİZMİ

24

İSLAM COĞRAFYASI: İÇ ÇATIŞMALARIN ORTASINDAKİ FAKİR ÜLKE: SOMALİ

26

İNCELEME: AVRUPA SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN KÖKENİ

30

GÜNDEM: IRAK TÜRKMENLERİ'NİN UMUDU TÜRKİYE

32

EKONOMİ: EKONOMİK KRİZLERE KURAN'DAN ÇÖZÜMLER

34

KURAN BİLGİSİ: HZ SÜLEYMAN

Hiz. Süleyman gösterişli sarayını, heykellerini, güçlü ordusunu, sahip olduğu sanat eserlerini, Allah'ın insanlar için seçip beğendiği güzel ahlakı anlatmada bir vesile olarak kullanmıştır.

37

İNTERNET: www.turkislamkulturu.com

38

İNCELEME: KURAN'DA HOŞGÖRÜ VE İLİMLİLİK

40

ÇAĞIMIZI AYDINLATANLAR: S. HİLMİ TUNAHAN

Beklenen Altınçağ

Yirminci yüzyılın son çeyreğinde Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte, dünyanın siyasi geleceğinin nasıl olacağı sorunu ortaya çıktı. Bu konuda çok çeşitli tezler öne sürülmüştür. Ortaya atılan senaryolardaki ortak tema, bütün materyalist ideolojilerde görülen "çatışma" kavramının milletlerarası ilişkilere uygulanmasıdır. Gelişmenin en önemli şartı olarak, milletler arasındaki ihtilaf ve çatışmaların sebep olacağı şiddeti öngören bu anlayış, geçtiğimiz yüzyıla damgasını vuran bütün siyasi akımların temelini oluşturmuştur.

Çelişme ve çatışma fikirlerinden yola çıkan siyasi bakış açısı, tarih boyunca İslam ve Hristiyan medeniyetleri arasında belirgin bir çatışma olduğunu iddia etmektedir. Bu düşünceye göre, 1. ve 2. Dünya Savaşları ya da Soğuk Savaş dönemleri gerçekte "Batı dünyasının iç meseleleri"dir ve bu dönemin bitmesiyle geçmişte yaşanan esas mücadeleye tekrar dönülecektir.

Gerçek şu ki, dünyanın geleceği ile ilgili teoriler üretenler, sadece karamsar tablolar çizmekte; insanlığı aydınlık, huzur dolu, güzel yarınların beklediğini hesap edememektedirler. Üstelik, bu kutlu dönemın işaretleri birer birer belirmeye başlamışken...

Geçtiğimiz yüzyılda materyalist felsefenin -hangi isimle ortaya çıkarsa çıksın- yıkımdan başka bir şey getirmediğini gören insanlık artık Allah'a yönelmeye başladı. Özellikle son 20 yıl içinde başlayan, dine ve güzel ahlaka yönelik, hızlı bir şekilde tüm dünyayı sardı. Allah'a inanan, dua eden, yaratılış delillerini gören, aile, devlet, millet, ahlak gibi kavramlara hak ettikleri gerçek değeri veren toplumlar giderek güçlenmeye başladı.

21. yüzyıl, Allah'ın izniyle Kuran'ın getirdiği güzel ahlakın tüm dünyayı saracağı, gerçek adaletin, barışın ve hoşgörünün hakim olacağı bir dönem olacaktır.

Araştırma dergisinin 3. sayısını bu konuya ayırdık. Ayrıca dergimizle birlikte Harun Yahya'nın "Kıyamet Alametleri" adlı kitabını ve "Komünizmin Çöküş Yılları" ve "Kuran Mucizeleri" adlı VCD'leri de okuyucularımıza hediye ediyoruz. Dergimiz hakkındaki görüş ve önerilerinizi info@arastirma.org adresine e-posta yoluyla bildirebilirsiniz. Saygılarımızla...

Dış Politika, Kültür ve Tarihte ARAŞTIRMA

Sahibi: Aziz Vural

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Aziz Vural

Film: Berk Grafik Matbaa: Üçer Basım

Adres: Çatalçeşme Sok. Üretmen İşhanı No.29/13 Cağaloğlu/İstanbul

Telefon: (0212) 511 42 30 Fax: (0212) 520 58 23

■ KAPAK KONUSU / HARUN YAHYA

21. yüzyılın

gerçek tarihi

20. yüzyıl geride kaldı. Şu an 21. yüzyılda; yepyeni bir çağdayız. Geçtiğimiz yüzyılda materyalist felsefenin, -hangi isimle ortaya çıkarsa çıksın- yıkımdan başka bir şey getirmediğini gören insanlar artık Allah'a yöneliyor. Özellikle 20. yüzyılın son dönemlerinde başlayan, dine ve maneviyata yöneliş, hızlı bir şekilde tüm dünyayı sardı.

20. yüzyıl insanlık tarihinin en önemli dönemlerinden biridir. Bu yüzyıl biterken bilim ve teknoloji alanında yaşanan gelişmeler, ister istemez bir sonraki yüzyılın nasıl olacağı sorusunu ortaya çıkarmıştı.

1980'li yılların sonunda iki kutuplu bir dünyanın ortadan kalkması, tarihin muhtemel seyri konusunda yeni yaklaşımların ortaya atılmasına neden oldu. Bu yaklaşıma "Yeni Dünya Düzeni" adı verildi. "Yeni Dünya Düzeni", kısa zamanda birkaç teorik zemine birden oturtuldu.

Yeni dönemin en önemli teorisyenlerinden olan Francis Fukuyama, liberal kapitalist değerlerin insanlığın ulaşabildiği en yüksek değerler olduğunu iddia ediyordu. Fukuyama "Tarihin Sonu mu?" makalesiyle başlattığı tartışmada, dünyanın her yanındaki siyasal yönetim sistemlerinin ve yaşam anlayışlarının birbirine benzemeye başladığını iddia etmişti. Ona göre ideolojilerin belirleyiciliği ortadan kalkmıştı ve dünya, ekonomiye dayanan bir rekabetin içine düşmekteydi. Elbette bu iddia ilk değildi, Fukuyama'dan önceki dönemlerde

de, determinist ve Darwinist bir tarih anlayışı çerçevesinde tarihin rekabet ve çatışmayla geliştiği tezi ileri sürülmüştü.

Fukuyama'dan tarihin sonu iddiası

Yeni teze göre ise insanlık, tarih içinde ulaşmak istediği son mutlu noktanın eşiğindeydi. Francis Fukuyama, 11 Eylül saldırılarından sonra Wall Street Journal'da çıkan bir yazısında, sosyal bilimlere uyarlanmış Darwinist bir yaklaşımla, insanlığın geleceğini şöyle tanımlıyordu:

"Benim kullandığım 'tarih' kelimesi farklı bir anlam taşıyordu. İnsanoğlunun, yüzyıllar boyunca liberal demokrasi ve kapitalizm gibi kurumlarla tanımlanan, modernliğe doğru ilerlemesine atıfta bulunuyordu. 1989 yılında komünizmin çöküşünün arifesinde yaptığım bu gözlem, evrimsel sürecin dünyada daha büyük toplulukları modernliğe doğru bir araya getirdiği idi. Liberal demokrasi ve serbest pazar

ekonomisinin ötesine baktığımız zaman gelişmesini bekleyeceğimiz başka bir şey yoktu. Bu yüzden de tarihin sonuydu."

Determinist tarih inancıyla, insanlığın artık yolun sonuna geldiğini iddia edenler, Avrupa, Ortadoğu ve dünyanın diğer bölgelerindeki istikrarsızlık ve birbiri ardına çıkan savaşlar karşısında şaşırdılar. 20. yüzyıla kadar İslam ahlakının yaşandığı Ortadoğu, Balkanlar, Kafkasya ve Afrika'nın çok farklı kültürleri ve etnik yapıları içinde barındıran bölgeler kargaşaya gömüldüler.

Francis Fukuyama

Çatışma Kavramı

Materyalist felsefe, dinin getirdiği güzel ahlaka karşı bir ideolojidir. Allah'ın varlığının inkar edilmesi bu felsefenin çıkış noktasıdır. Diyalektik materyalist felsefenin özünde çatışma vardır ve buna göre evren, zıtlar arasındaki daimi çatışma kuralıyla işlemektedir. Yani bu felsefeye göre tarihin gelişmesinin tek yolu çatışmadır. Toplamlar, düşünce-ler ancak çatışmayla, savaşıla, ihtilalle ilerleyebilirler.

Bu iddiayı iki materyalist ideoloji olan komünizm ve faşizmde de görmek mümkündür. Her

DARWIN

MARX

ikisinin de temel dayanağı, Darwin'in doğada var olduğunu ileri sürdüğü "yaşam mücadelesi" kavramıdır. Marx'ın diyalektik materyalizminin temeli olan "çatışma" iddiası da, faşizmin "savaşın tarihteki itici güç olduğu" iddiası da, Darwin'in evrim teorisinin, sosyal bilimlere uyarlanmasından başka bir şey değildi. Bu ideolojilerin doğurduğu sonuç ise ortadadır: Ölen, yaşadıkları yerlerden sürülen ve sefalet içinde yaşamaya zorlanan milyonlarca masum insan...

Bu gelişmelerin üzerine başta Harvard Üniversitesi'nden Prof. Samuel P. Huntington olmak üzere bir takım teorisyenler, genelde muhalif bir tez ileri sürerek, önümüzdeki yılların medeniyetler çatışmasına sahne olacağını iddia ettiler. Bu kişilere göre medeniyetler arasındaki kültürel farklar fikri çatışmalara neden olacak ve bu çatışmalar kutuplaşmaları hızlandırıp fiili hale dönecektir.

Samuel P. Huntington, 1993 yılında yazdığı 23 sayfalık bir makaleyle "Medeniyetler Çatışması" tezini ortaya atmıştı. Bu tez ilk ortaya atıldığında farklı tepkiler aldı. Son dönemdeki gelişmeler ve Batılı bazı devlet adamlarının verdiği demeçler bu tez hakkındaki tartışmaları tekrar canlandırdı.

Dünya yeni bir döneme girerken Huntington da Fukuyama gibi ideolojilerin belirleyiciliğinin sona erdiğini ve dinlerden kaynak bulan medeniyetler çağına geri döndüğünü ileri sürüyordu. Yazarın düşüncelerine göre, bu dönemde medeniyetler arasındaki çatışmalar giderek çoğalacaktı. Önümüzdeki yüzyılda dünya, tümüyle bu çatışmalara sahne olacaktı. Huntington, en büyük çatışmanın ise, Batı ve İslam medeniyetleri arasında yaşanacağını öngörüyordu. (www.fikiryazilari.net)

Prof. Samuel P. Huntington

gerektiğini şöyle bildirmektedir:

"De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim." (Al-i İmran Suresi, 64)

Bu gerçek, Huntington'ın medeniyetler çatışması öngörüsünü tek başına geçersiz kılmaktadır. Çatışma olabilmesi için iki tarafın da saldırgan ve kavgacı bir düşünceye sahip olması gerekir. Oysa İslam diğer dinlere ve medeniyetlere karşı hoşgörülü ve uzlaşmacıdır.

20. yüzyılda yaşanan belaların sebepleri ise, ağırlıklı olarak 19. yüzyılda ortaya atılan fikirlerdi. İlk çağlardan beri, yaratılışı inkar eden ve maddenin mutlak varlık olduğunu iddia eden ideolojiler, Darwin'in ortaya attığı evrim teorisinden güç bulunca, geniş bir alana yayıldılar. Bu çarpık ideolojiler bir anda toplumların hayat felsefesi haline geldiler.

Materyalist ideolojilerin toplumlardaki uygulaması, zayıfı ezen, devlete başkaldıran, aile kavramını hiçe sayan, barış, huzur, kardeşlik tanımayan, sevgi, vefa, saygı gibi manevi değerlerden uzak, her türlü ahlaki değeri yok sayan, sanattan, bilimden zevk almayan nesiller oluşturarak, yalnızca maddeye önem veren bir anlayışın hakim olması şeklindeydi. Materyalist anlayış doğrultusunda toplumlara empoze ettikleri fikirler sonucunda da Allah'ın varlığını ve dini inkar eden, hiç kimseye karşı sorumluluk olmadığını düşünen kitlelerin oluşması hedeflenmişti. 20. yüzyılın savaşların, belaların ve sıkıntıların çağı olarak tarih sahnesinde yerini alması, işte bu materyalist zihniyetin sonucudur.

Ancak artık 20. yüzyıl geride kal-

Medeniyetler çatışması görüşüne Kuran'da bildirilen çözüm

Kuran'da insanlara çatışma değil, barış ve esenlik vaat edilmektedir. Allah Kuran'da, insanlar arasında farklı dinlerden bile olsa uzlaşmanın ve hoşgörünün var olması

www.gercekler.net

di. Şu an 21. yüzyılda; yepyeni bir çağdayız. Geçtiğimiz yüzyılda materyalist felsefenin -hangi isimle ortaya çıkarsa çıksın- yıkımdan başka bir şey getirmediğini gören insanlar artık Allah'a yöneliyor. Özellikle 20. yüzyılın son dönemlerinde başlayan, dine ve maneviyata yönelik, hızlı bir şekilde tüm dünyayı sardı.

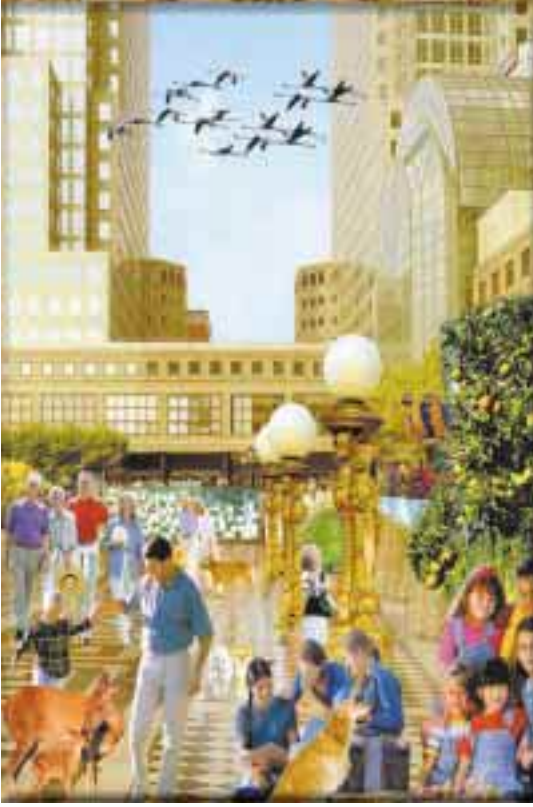
Bu gelişmeler, Allah'ın kulları için seçip beğendiği İslam ahlakını yeryüzünde etkin kılacağı vaadinin yakınlaşmasının da birer alameti-

dir. Kuran'ın pek çok ayetinden anlaşıldığı üzere, Allah İslam ahlakını, dilediği kullarını vesile ederek hakim kılacağını müjdelemektedir. Allah, Nur Suresi'nin 55. ayetinde bu vaadini şöyle bildirmiştir:

"Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp

sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır." (Nur Suresi, 55)

Dünyanın geleceği ile ilgili teoriler üretenler her ne kadar birbirlerinden farklı düşüncelere sahip gibi görünseler de, bunların ortak oldukları bir nokta vardır; o da karamsarlıktır. Materyalist bakış açısıyla değerlendirdikleri olaylar,

Ahir zamanda evler, bahçeler, caddeler, okullar, kısacası herşey güzelleşecektir. Kuran'da tarif edilen eşsiz sanat anlayışıyla yönlendirilen sanatçılar dünya tarihinde görülmemiş üstünlükte eserler ortaya koyacaklardır. Bu kutlu dönemde sanat, sadece belli kesimlerin zevk aldığı bir anlayış olmaktan çıkacak, Allah'ın kusursuz yaratma güzelliğini ortaya koyan bir zevk halini alacaktır. Altınçağ'da sanatın ilahi bir güzellik olduğu anlaşılacak ve böylece sanata gereken önem verilecektir.

ümitvar olmalarını engellemektedir. Daha da önemlisi Allah'ın inanan kulları için daima iyi ve güzel olanı istediğini hesap edememektelerdir.

21.Yüzyıl ve Ahir Zaman

Hükmü kıyamete kadar geçerli olan, tüm hayatımızı kapsayan emir ve bilgilerin yer aldığı Kuran-ı Kerim'in en büyük mucizelerinden biri, ilk vahyin inmesinden bu yana, her asırda yaşayan tüm insanlara hitap etmesidir. Allah, Kuran'ı kıyamete kadar insanlara bir yol gösterici ve hidayet rehberi olarak indirmiştir. Bunun yanı sıra Kuran'da geleceğe

şen olayları dikkatle takip etmeleri ve bunları Kuran ayetleri ile Peygamberimizin hadisleri doğrultusunda değerlendirmeleri gerekmektedir. Kuran'da ahir zaman konusuna dolaylı olarak değinilmiştir. Ayetler üzerinde düşünüldüğünde günümüzdeki olaylara ve ahir zamana işaret eden çok önemli sırlar bulmak mümkündür.

İnsanların hayalinde her zaman için daha güzele, daha iyiye yönelik bir özlem bulunmaktadır. Daha güzel bir manzara, daha güzel yiyecekler toplumsal sorunların yaşanmadığı huzurla dolu bir hayat, bolluk, bereket...

İşte ahir zaman, tüm bu "daha iyi", "daha güzel" kavramlarını içinde barındıran bir çağı ifade eder. Ahir zaman, sıkıntının yerini bollu-

ğun ve bereketin, adaletsizliğin yerini adaletin, ahlaksızlığın yerini güzel ahlakın, kargaşanın yerini barış ve huzurun aldığı, İslam ahlakının hakim olduğu kutlu bir dönemdir. Güzel ahlakın tüm dünyada yaşanması, Peygamberimizin vefatından sonra kıyamete kadar gerçekleşecek olan ahir zaman alametlerinin en önemlilerinden biridir.

Peygamberimizin hadislerinde bu dönemi ve özelliklerini açıklayan detaylı anlatımlar yer alır. Peygamberimizin ardından bazı İslam büyükleri de ahir zaman hakkında önemli açıklamalarda bulunmuşlardır. Bu anlatımlara bakıldığında, ahir zamanın, birbirini izleyecek olan bir takım önemli olay ya da süreçlerle dolu olduğunu görürüz. Ahir zaman dünyanın büyük bir bozulma ve karmaşa yaşadığı, ancak sonra da gerçek dinin yaşanmasıyla kurtuluşa kavuştuğu bir dönemdir.

Ahir zamanın ilk aşamasında, dünya Allah'ı inkar eden bir takım felsefi sistemler nedeniyle dejenere olacaktır. İnsanlar yaratılış amaçlarından uzaklaşacak, bunun sonucunda büyük bir manevi boşluk ve ahlaki bozulma oluşacaktır. Büyük felaketler, savaşlar ve acılar yaşanacak, insanlar "Nasıl kurtuluruz?" sorusunun cevabını arayacaklardır. Bu dönemde İslam Dini, içine sokulan bir takım hurafeler ve batıl inanışlar nedeniyle aslından uzaklaştırılmıştır. Bir yanda ateizmi ve dinsizliği telkin eden felsefeler, öte yanda da dini içten tahrip eden bu tutucu güçler, insanlığı büyük bir karanlığa sürüklemişlerdir. (Harun Yahya, Altınçağ)

Ancak Allah, ahir zamanın bu büyük karmaşası altında ezilen insanları kurtuluşa ulaştıracaktır. Fitnelerin çoğalması, haramların helal sayılması, doğal felaketlerin tüm dünyayı sarması ve birbiri ardınca hayret verici olayların meydana gelmesi, tüm müminlere ahir zamanın yaklaştığını haber vermektedir. Ahir zamanın en büyük müjdesi ise İslam ahlakının yeryüzüne yayılmasıdır. Peygamberimizden aktarılan hadislerde ahir zamanda tüm dün-

yanın adaletle ve barışla dolacağı müjdelenmektedir. Bu döneme "Altınçağ" isminin verilmesinin nedenlerinden biri budur. Hadislerde emniyetin ve güvenin temin edildiği, yokluk ve fakirliğin ortadan kalktığı, silahların sustuğu bu dönem hakkında çok detaylı bilgiler verilmektedir. Kuran ahlakının yaşanmasıyla meydana gelecek olan adalet ve barış dolu dünyada, ürünlerde ve mallarda da çok büyük bolluk ve bereket yaşanacaktır. Böylece yokluklar, sıkıntılar ve açlık ortadan kalkacaktır. Gerçekten de daha şimdiden bilgisayar, gen ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler, bu gelecek dönemi doğrular şekildedir. Bilimde yaşanan gelişmeler insanın çevresini saran yaratılış delillerini daha yakından kavramasını sağlamaktadır. Tıp biliminde hastalıkların önceden teşhisi, robotlar, uydu teknolojileri ve daha birçok teknolojik alet, ahir zamanın alametleri olarak karşımıza çıkmaktadır. Süratli bir şekilde yaşanan gelişmeleri iyi yorumlayabilen kişiler, Allah'ın müjdelediği bu kutlu dönemin alametlerinin çok açık olduğunu hemen fark edeceklerdir.

Hiz. İsa'nın Dönüşü

Hiz. İsa'nın dünyaya ikinci gelişi, Allah'ın Kuran'da Müslümanlara vaat ettiği bir müjdedir. Hiz. İsa, diğer tüm peygamberler gibi Allah'ın insanları doğru yola çağırmakla görevlendirdiği seçkin bir kuludur. Ancak Hiz. İsa'yı diğer peygamberlerden ayıran bazı özellikler vardır. Bunlardan en önemlisi onun halen ölmemiş, Allah katına yükseltilmiş ve yeryüzüne tekrar geri dönecek olmasıdır. Birçok insan Hiz. İsa'nın geçmişte "bir şekilde" öldüğünü ve bir daha yeryüzüne geri dönmeyeceğini sanmaktadır. Bu inanç, Kuran'ı bilmemekten kaynaklanan önemli bir yanılgıdır. Kuran dikkatli bir gözle incelendiğinde Hiz. İsa hakkındaki ayetlerin gerçek anlamları ortaya çıkmaktadır. Allah Kuran'da şöyle buyurmuştur:

"Hani Allah, İsa'ya demişti ki: 'Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların

üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim.'" (Al-i İmran Suresi, 55)

Hiz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gönderileceği, Peygamber Efendimiz tarafından da müjdelenmiştir. Peygamberimiz, hadislerinde Hiz. İsa'nın, özellikle Hristiyan ve Yahudi dünyasına hitap edeceğini, onları içine düştükleri hurafelerden sıyrılıp Kuran'a göre yaşamaya çağıracağını bildirmiştir. Ahir zamanla ilgili olarak Peygamberimizin söylediği onlarca hadiste, onun gönderileceği dönemde tüm yeryüzünün barış, adalet, huzur ve refahla dolacağı müjdelenmektedir.

Tüm Hristiyan ve Müslüman alemi, yüzyıllardır bu kutlu misafiri karşılamayı beklemektedir. Hiz. İsa ile birlikte, tüm Müslüman ve Hristiyanlar tek bir inançta birleşecek ve dünya "Altınçağ" olarak anılan büyük bir barış, güvenlik, mutluluk ve refah dönemi yaşayacaktır.

www.isagelecek.com

Soykırımın sömürülmesi ve Siyonizm'e karşı olan Yahudiler

Bugün pek çok dindar Yahudi, Nazi kamplarında gerçekleştirilen soykırımın, siyasi ve ekonomik bir propaganda aracı haline geldiğini ve konunun "sömürüldüğünü" ifade ediyor.

Naziler, 1933 yılında iktidara geldikten sonra, Alman toplumu içinde kendilerince "zararlı" gördükleri insanları önce tecrit etmek sonra da ortadan kaldırmak için acımasız bir politika uygulamaya koymuşlardır. Nazilerin şiddet dolu politikasının ilk hedefi, Alman toplumu içindeki özürlü ve genetik hastalıklara sahip insanlardır. Önce belirli "sterilizasyon merkezleri"nde toplanan ve kısırlaştırılan bu hastalar, daha sonra Hitler'den gelen gizli bir emirle öldürülmeye başlanmıştır.

Nazilerin ikinci hedefi, rejim muhalifleri olarak değerlendirilen aydın gruptur. Fikirlerinden veya inançlarından dolayı tutuklanan pek çok insan, Münih yakınlarında kurulan Dachau çalışma kampında ağır şartlarda ölesiye çalıştırılmıştır.

Nazilerin zulmüne maruz kalan bir diğer grup ise ülkedeki Yahudilerdir. Hitler ve Rosenberg gibi Nazi ideologları tarafından "dünyadaki tüm kötülüklerin kaynağı" ve "Alman kanını bozan parazitler" olarak gösterilmek istenen Yahudi halkı üzerinde, giderek ağırlaşan bir baskı uygulanmıştır. Yahudi dükkanları boykot edilmiş, Alman halkı Yahudilere karşı kin ve düşmanlık beslemeye yöneltilmiş, Yahudiler üzerine yasal kısıtlamalar konmuştur. 1938 yılında, 9 Kasım'ı 10 Kasım'a bağlayan gecede düzenlenen ve binlerce Yahudi iş yerinin, ev ve sinagogunun parçalanmasıyla sonuçlanan "Kristal Gecesi" (Kristallnacht), Nazilerin Yahudilere zulmünün önemli bir dönüm noktasıdır. (Geceye "Kristal Gecesi" denmesinin nedeni, yağmalanan işyeri ve evlerin kırılan camlarının oluşturduğu görüntüdür.) (Harun Yahya, *Darwinizm'in Kanlı İdeolojisi: Faşizm*)

Toplama Kamplarındaki Zulüm

Kristal Gecesi'nin ardından, önce Almanya ve Avusturya'daki, sonra da -II. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla birlikte- Alman işgali altındaki ülkelerdeki Yahudiler aşamalı olarak toplama kamplarına sürülmüşlerdir. Ancak yalnızca Yahudiler değil, Çingene, Slavlar, Rus savaş esirleri gibi farklı etnik ve dini kimliğe sahip insanlar Auschwitz, Majdanek, Sobibor, Treblinka, Belzec, Chelmno gibi, çoğu Polonya'da yer alan kamplarda toplanmış ve çok kötü şartlarda Alman savaş endüstrisinde işçi olarak kullanılmışlardır. Bu kamplarda açlık, salgın hastalıklar ve sadist Nazi subaylarının sistemli cinayetleri sonucunda, yüz binlerce masum insan yaşamını yitirmiştir.

Soykırımın Sömürülmesine Karşı Çıkan Yahudiler

Soykırımın sömürüldüğü gerçeği, son yıllarda bizzat Yahudiler tarafından da ifade edilmektedir. Fransa'daki "Ecole Pratique des Hautes Etudes"

adlı eğitim kurumundaki Çağdaş Yahudi Tarihi kürsüsünün başkanı Esther Benbassa, 1 Eylül 2000 tarihli *Liberation* gazetesinde yayınlanan yazısında, "Yahudi soykırımının bir din haline getirildiğini" belirtmiş ve şöyle yazmıştır: "Kendi kurban konumuna koyma, her Yahudiye eleştiriye karşı güvence altına alıyor ve böylelikle İsrail'i de eleştirilere karşı güvence altına alıyor."

Yahudi soykırımı kavramının siyasi ve ekonomik bir propaganda aracı haline geldiği gerçeğini vurgulayan önemli bir çalışma, New York Üniversitesi'nden Yahudi asıllı tarihçi Norman G. Finkelstein'in *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering* (Soykırım Endüstrisi: Yahudilerin Acılarının Sömürülmesi Üzerine Düşünceler) adlı kitabıdır. Kendi öz annesi de Nazi toplama kamplarında tutsak olarak yaşamış bir "soykırım mağduru" olan Finkelstein, 2000 yılı basımı olan kitabında, soykırım kavramının gerek İsrail gerekse Batı'daki Yahudi örgütleri tarafından tam anlamıyla "sömürüldüğünü" anlatmaktadır.

Bilindiği gibi, II. Dünya Savaşı'nın ardından kurulan uluslararası mahkemeler, Almanya'yı Nazi mağduru tüm Yahudilere büyük bir tazminat ödemeye mahkum etmiştir. Milyar dolarlarla ifade edilen bu tazminatın taksitleri, Almanya tarafından İsrail'e ve dünyanın farklı ülkelerindeki Yahudilere on yıllardır ödenmiştir ve halen ödenmeye devam etmektedir. Sadece Almanya değil, başta İsviçre olmak üzere çeşitli Avrupa ülkeleri, İsviçre'nin birer finans imparatorluğu niteliğindeki uluslararası bankaları

Norman G. Finkelstein

hatta Nazi işgali sırasında Yahudilere yardım etmeyen Doğu Avrupa ülkeleri de defalarca Nazi mağduru Yahudilere tazminat ödemek durumunda bırakılmıştır.

Finkelstein, *Soykırım Endüstrisi* adlı kitabında, tüm bu tazminatların kullanılmasında bazı yolsuzluklar yapıldığını, Nazi mağduru Yahudilere vermek üzere Almanya ve benzeri hükümetler-

den çok büyük paralar alındığını, ancak bunların gerçek sahipleri, yani Nazi mağduru Yahudiler için değil, Siyonist örgütlerin finansmanına kullanıldığını anlatmaktadır.

Örneğin, Yahudi örgütleri geçtiğimiz yıllarda "Nazi kamplarında köle işçi olarak çalıştırılan Yahudilerin emeklerinin tazminatı" olarak Almanya'dan yeni bir ödeme istemişlerdir. Bu ödemeden yararlanacak Yahudilerin sayısı olarak verdikleri rakam ise 135 bindir. Oysa Finkelstein, resmi istatistiklere dayanarak, Nazi kamplarında işçi olarak çalıştırılmış olup halen hayatta bulunan Yahudilerin sayısının 14-18 bin civarında olduğunu açıklamaktadır. Arada kalan büyük fark, "tazminat" adı altında Siyonist örgütlerin kasasına aktarılacaktır. (Norman G. Finkelstein, *The Holocaust Industry*, Verso Press, New York, 2000. s. 126)

Sonuç

Naziler, Yahudileri II. Dünya Savaşı sırasında soykırım politikasına tabi tutmuştur. Binlerce Yahudi -farklı milletlerden insanlarla birlikte- Nazi vahşetinin hedefi olmuştur. Vicdan sahibi her insan, her Müslüman, bu vahşeti lanetler.

Burada göz önünde bulundurulması gereken iki önemli konu vardır:

1- Nazi zulmünün mağdurları, sade-

ce toplama kamplarının tutsakları veya sadece Yahudiler değildir.

2- Yahudilerin Nazi zulmüyle büyük mağduriyet yaşamış oldukları gerçeği, bazı Yahudilerin diğer bir millete (örneğin Filistinlilere) yaptıkları bir zulmü meşru ve haklı göstermek için kullanılamaz.

Bu iki noktayı özellikle belirtmek gerekir. Kendilerine resmi ideoloji olarak Siyonizm'i seçenler, 50 yıldır,

bu konuda yanıltıcı bir propaganda kullanmaktadırlar. II. Dünya Savaşı'nın tek mağdurunun Yahudiler olduğu ve bunun da İsrail'in Filistinlilere karşı uyguladığı zulmün mazur görülmesine neden olması gerektiği telkin edilmektedir. Bu konuda değerlendirme yaparken, söz konusu "sömürü politikası"nın son derece yanlış ve sonuç bakımından da tehlikeli olduğu mutlaka hatırlanmalıdır.

SIYONİZM'E KARŞI OLAN YAHUDİLER

Siyonizm'in çıkış noktası, Yahudi dini değil, 19. yüzyıldan miras kalan ırkçı, sömürgeci ve "Sosyal Darwinist" ideolojidi. Bu ideoloji, Alman milletini Nazizm'e sürüklediği gibi, bazı Yahudileri de Siyonizm'e sürükledi.

Siyonizm, 19. yüzyıl Avrupası'nın iki belirgin karakterinden büyük ölçüde etkilenmişti: ırkçılık ve Sömürgecilik. Siyonizm'in belirgin özelliği, din-dışı bir anlayışın savunucusu olmasıydı. Siyonizm'in fikri öncülüğünü yapanlar, Yahudiliği bir inanç birliği olarak değil de bir ırk birliği ismi olarak kabul ediyorlardı. Siyonist çevreler, Yahudilerin Avrupalı milletlerden ayrı bir ırk olduğu, onlarla birlikte yaşamalarının mümkün olmadığı, mutlaka kendileri-

ne has ayrı bir yurt edinmelerinin şart olduğu iddiasıyla ortaya çıktılar. Yurt olarak Filistin'i seçmelerinin nedeni de dini değil, tarihseldi.

Siyonizm, Ortadoğu'ya girdiği günden beri bölgeye acı getirdi. İki dünya savaşı arasındaki dönemde, Siyonist terör örgütleri Araplara ve İngilizlere karşı kanlı saldırılar düzenlediler. 1948'de İsrail'in kurulmasının ardından, Siyonizm'in yayılcı stratejisi Ortadoğu'yu karışmaya sürükledi.

Burada vurgulanması gereken nokta şudur: Bu zulmü gerçekleştiren Siyonizm'in çıkış noktası, Yahudi dini değil ırkçı, sömürgeci ve "Sosyal Darwinist" ideolojidi. İnsanlar arasında çatışma olması gerektiğini savunan, "güçlüler kazanır, zayıflar yok olur" felsefesini empoze eden Sosyal Darwinizm, Alman milletini Nazizm'e sürüklediği gibi, bazı Yahudileri de Siyonizm'e sürükledi.

Siyonizm'i eleştiren dindar Yahudiler de aynı gerçeği vurguluyorlar. Bu dindar Yahudilerin bir kısmı İsrail

devletini meşru görüp tanımamaktadırlar. Dindar Yahudilerin önde gelen isimlerinden Haham Hirsch, "Siyonizm, Yahudi halkını millî bir antite (varlık) olarak tanımlamak ister... bu dinen bir sapmadır" der. İsrail devlet adamı Amnon Rubinstein'a göre, "Siyonizm, (bazı Yahudilerin) babalarının yurduna ve hahamların sinagoguna baş kaldırısının doğal sonucu"dur. Siyonizm, gerçekte bir tür faşizmdir. Faşizm ise dinden değil, dinsizlikten kaynak bulur. Dolayısıyla Ortadoğu'da akan kanın asıl sorumlusunun, Yahudi dini değil, din-dışı, faşist ideoloji olan Siyonizm'dir.

Faşizmin diğer versiyonları gibi Siyonizm de, dini kendi amaçları için kullanmak istemiştir. Siyonizm'in Museviliği kendi amaçları için kullanmaya çalışması, asla bir "Yahudi düşmanlığı"nın gerekçesi olamaz. Müslümanlar Siyonizm'e karşıdır, "Kitap Ehli"ne değil. Antisemitizm olarak adlandırılan "Yahudi düşmanlığı"nın İslam'da hiçbir yeri yoktur. Müslümanlar, antisemitizm de dahil her türlü ırkçılığa karşıdır.

Miloseviç'in ardından Bosna- Hersek'in geleceği

Geçtiğimiz aylarda tüm dünya "Sırp kasabı" Miloseviç'in önce seçim yenilgisini, daha sonra da Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanmaya başlamasını konuştu. Miloseviç'in yerine Devlet Başkanlığı koltuğuna oturan Kostunitsa en az Miloseviç kadar, hatta ondan daha koyu ırkçı bir Sırp. Bir demokrasi savunucusu kimliğiyle ön plana çıkan diğer bir muhalefet lideri olan Zoran Cinciç ise, Sırp ırkçılığının aktif militanlarından ve vahşi Çetnik ideolojisinin savunucularından biri.

Yani ihtilali yapıp, iktidarı devralanlar, basında bize tanıtıldığı gibi demokratik, insan haklarına saygılı, barıştan yana kişiler değiller...

1990'lı yıllara dek, çoğu insan Bosna'nın adını bile duymamıştı. Çoğumuz bu ülkeyi ancak okullarda okutulan Osmanlı Tarihi

derslerinden hatırlayabilirdik.

Oysa 1992 yılının başından itibaren, Balkan yarımadasının ortasındaki bu ülke, hem dünya hem de Türkiye gündeminin en üst sıralarına yerleşti. Bosna'da bir savaş, daha doğrusu, iyi silahlanmış saldırgan bir gücün, silahsız ve masum bir halkı yok edişi yaşıyordu. Eski Yugoslavya'nın dağılması sonucunda, kendisini Yugoslav topraklarının gerçek sahibi sayan Sırlar, Bosna'daki Müslüman halka karşı sistemli bir soykırım başlatmıştı. Sırlar Müslümanları birkaç haftada yok edeceklerini ya da topraklarından sürececeklerini hesaplıyorlardı. Ama öyle olmadı. Başlangıçta hiçbir askeri gücü olmayan Müslümanlar, kısa sürede toparlandılar, Bosna-Hersek ordusunu oluşturdular ve hiç kimsenin ummadığı bir direnç gösterdiler. Savaş, 1995 Sonbaharı'na kadar sürdü.

Katliamın kanlı bilançosu

Savaş boyunca, tarihte eşine az rastlanır bir vahşet yaşandı. Sırplar tarafından öldürülen Bosnalı Müslüman sayısı 200 bini aştı. 2 milyon Müslüman evlerinden sürüldü. 50 bine yakın Müslüman kadına tecavüz edildi. Sırp toplama kamplarında Müslümanlar inanılmaz işkenceler gördü, on binlercesi sakat kaldı. (Harun Yahya, "Gizli El" Bosna'da)

Tüm bu vahşetin yanı sıra Batılı ülkelerin kasıtlı tepkisizliği, BM güçlerinin Sırp yanlısı tutumları, kendilerini savunmak isteyen Müslüman halka karşı uygulanan silah ambargosu, insani yardımın dahi yapılması savaşın tam üç buçuk yıl sürmesine neden oldu.

Sırplar ülkenin büyük bölümünü ele geçirmişlerdi, çünkü herhangi bir orduya hatta ciddi bir silahlı varlığa sahip olmayan Müslümanlar önemli bir direniş gösterememişlerdi. Ancak ilk şok atlatıldıktan sonra, önce paramiliter Müslüman savunma birlikleri, sonra da düzenli Bosna-Hersek Ordusu (Armija BiH) oluşturuldu. Sırplar bu sayede durduruldu ve ilk safhasında bir yağma ve katliamdan ibaret olan genel durum, bir süre sonra yerini iki ayrı cephenin var olduğu bir "savaş"a bıraktı. Ancak Miloseviç'in Batılı dostları ısrarla Bosna'da bir katliam, bir etnik temizlik, bir soykırım başlatıldığını değil, bir "iç savaş" yaşandığını savunuyorlardı. Televizyonlar, ülkedeki her üç tarafı da "savaşan taraflar" olarak tanımlıyor ve Bosna'da yaşanan olaylardan "iç savaş" olarak bahsediyorlardı. Hatta bazı durumlar, bir "anaşri vakası" gibi anlatılıyor, "kanun ve düzenin ortadan kalkması" şeklinde tanımlanıyordu. Herkes "Bosna'daki şiddeti durdurması için Miloseviç'e biraz daha şans tanınması" gerektiğini savunuyordu.

"Silah ambargosu" ile savunma imkanları ortadan kaldırılan ve "güvenli bölge" adı altında ellerindeki ağır silahları da toplanan Bosnalılar, Sırp

tanklarına karşı hafif silahlarla savaşmak zorunda kaldılar. Sırpların bu saldırıları sonucunda Bosna'da çok büyük bir insanlık dramı yaşandı. Sırplar, İslam'ın Bosna-Hersek'teki yükselişine karşı dev bir katliamla cevap vermeye çalışmışlardı.

Miloseviç'in "ibretlik" sonu

Dünya geçtiğimiz aylarda önce seçimleri kaybeden, sonra yaptığı yolsuzluklar gerekçesiyle Belgrad'ta tutuklanan, ardından hapishane koşullarından dolayı geçirdiği rahatsızlık sonucu hastaneye kaldırılan ve son olarak Sırp yönetimi tarafından Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi'ne teslim edilen Sırp kasabı Miloseviç'in "ibretlik" sonunu konuşuyor.

Gazetelerde, televizyonlarda, Sırbistan'da "demokrasinin" kazandığı zaferin, halkın "demokratik" devriminin ve de yeni lider Vojislav Kostunica'nın "demokratik" kişiliğinin altı çiziliyor. Yazılanlara göre artık Miloseviç'in neden olduğu kan ve gözyaşı dolu günler sona erdi, barış ve huzur dolu bir hayata adım atıldı. Artık eski Yugoslavya halkını mutlu günler bekliyor...

Ancak bu haberlerin satır araları dikkatle incelendiğinde ve Bosna'da, Kosova'da 90'lı yıllar boyunca yaşananlar tekrar gözden geçirildiğinde gerçeklerin hiç de yazılanlar gibi olmadığı kolaylıkla anlaşılıyor. Çünkü iktidar değişikliğinin Sırbistan'ın şiddet yanlısı ırkçı politikasında bir değişiklik yapmayacağı, Miloseviç'in yerini bıraktığı yeni liderin kimliği biraz incelenince ortaya çıkıyor.

Kostunica en az Miloseviç kadar, hatta ondan daha koyu ırkçı bir Sırp. Bir demokrasi savunucusu kimliğiyle ön plana çıkan diğer bir muhalefet lideri Zoran Cinciç ise Sırp ırkçılığının aktif militanlarından

ve vahşi Çetnik ideolojisinin savunucularından biri. Yani ihtilali yapıp, iktidarı devralanlar, basında bize tanıttığı gibi demokratik, insan haklarına saygılı, barıştan yana kişiler değil...

Zaten yıllarca Sırp zulmüne maruz kalan Bosna-Hersek yöneticilerinin yaptığı açıklamalar da bu düşünceleri doğruluyor. Dışişleri Bakan Yardımcısı Hüseyin Zivalc yaptığı açıklamada "yeni lider Vojislav Kostunica'nın da şiddetli bir ırkçı ve en az Miloseviç kadar komünist olduğunu" ifade ediyor. Zivalc, dünya basınına yansıyan ve Batılı ülkelerin yöneticileri tarafından alkışlanan bu devrimi sadece bir koltuk değişikliği olarak nitelendiriyor, Sırbistan'da demokratik bir yönetime geçileceği yönünde bir inanca kesinlikle sahip olmadıklarını söylüyor. Kısacası Boşnaklar, yeni lideri, en az Miloseviç kadar tehlikeli görüyor ve yeni gelişmelere temkinli yaklaşıyorlar.

Kostunitsa ile ne değişti?

Aslında yeni lider Kostunitsa hakkında řu an herkes çok az řey biliyor. Ancak bilinen çok az řey onun gerçek yüzünü gözler önüne sermeye yetiyor. 1990'lı yılların başında "Sırları, Hırvatlara ve Bosna Hersek yönetimine karşı ırkçı duygularını göstermeye" çağırın Kostunitsa, Sırların ırkçı politikalarını şiddetle destekliyor. Üstelik Miloseviç'in aksine tam bir Sırp olması nedeniyle Sırp ırkçılarından çok büyük bir destek görüyor. (Miloseviç baba tarafından Karadağlı idi) Kostunitsa onbinlerce masum insanın katili olarak tanınan ve savaş suçlusunu ilan edildikten sonra ortadan kaybolan "Bosna kasabı" Radovan Karadžić'i gönülden destekliyor. Hatta savaşı bitiren Dayton anlaşmasına da şiddetle karşı. Bunun nedeni ise bazı bölgelerde daha fazla toprak ve daha fazla yetki talep etmesi. NATO'nun son operasyonunu ise radikal söylemlerle eleştiriyor. Sadece bu bilgiler dahi Sırbistan'da köklü bir değişimin olmayacağını kanıtlıyor.

Miloseviç'in rahat ve direnişsiz bir şekilde çekilmesi de Kostunitsa hakkında bazı soru işaretlerinin oluşmasına neden oldu. Özellikle de ilk günden itibaren Miloseviç'i Lahey Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi'ne vermeyeceğini söylemesi, can güvenliği ve dokunulmazlık garantisi vermek için çaba sarf etmesi, bir "danışıklı döğüş" olduğu yönündeki şüpheleri daha da körükledi. Adeta aralarında bir anlaşma varmışçasına, Miloseviç'in politik hayatının bitmediğinin ilk işaretlerini de vermiş oldu.

Zamanında Miloseviç'e bir şans tanınmasını isteyenler, bugün yeni ihtilali sevinç içinde karşıılıyorlar. O gün tepkisiz kalanlar bugün sanki geçmişte Miloseviç'e hiç destek olmamış gibi davranıyorlar. O gün Müslüman halkın kendisini savunmasına izin vermeyenler, bugün Miloseviç'i savaş suçlusunu ilan etmenin yeterli olacağını düşünüyorlar. O gün insani yardım yapmak için dahi parmağını oynatmayanlar, şimdi Miloseviç'e siyasette yer olduğunu ima ediyorlar. Ve o gün masum çocukların vahşice katledilmesini izlemekle yetinenler, bugün ye-

ni lideri alkışla karşıılıyorlar.

Değişen bir şey olmayacak!

İşte bu iki yüzölçüm Yugoslavya'da hiçbir değişiklik olmadığı yönündeki kanaatleri güçlendiriyor. Belki sahnenin önündeki kişiler değişecek, ama Sırp politikası aynı şekilde devam edecektir. şu an oluşturulmaya çalışılan sempati rüzgarı da aldatmacadan başka bir şey değildir. Miloseviç'in düşüşü, kendisini 80'li yılların başından bu yana destekleyen Batılı güç merkezlerinin stratejik hesaplarında da ciddi bir karmaşa oluşturmayacaktır, zaten bu düşüşü planlayanlar da bizzat kendileridir. Kukla liderlerin düşmesi, yerlerine yenileri bulunduğu sürece, hiçbir zaman büyük bir sorun olmamıştır zaten.

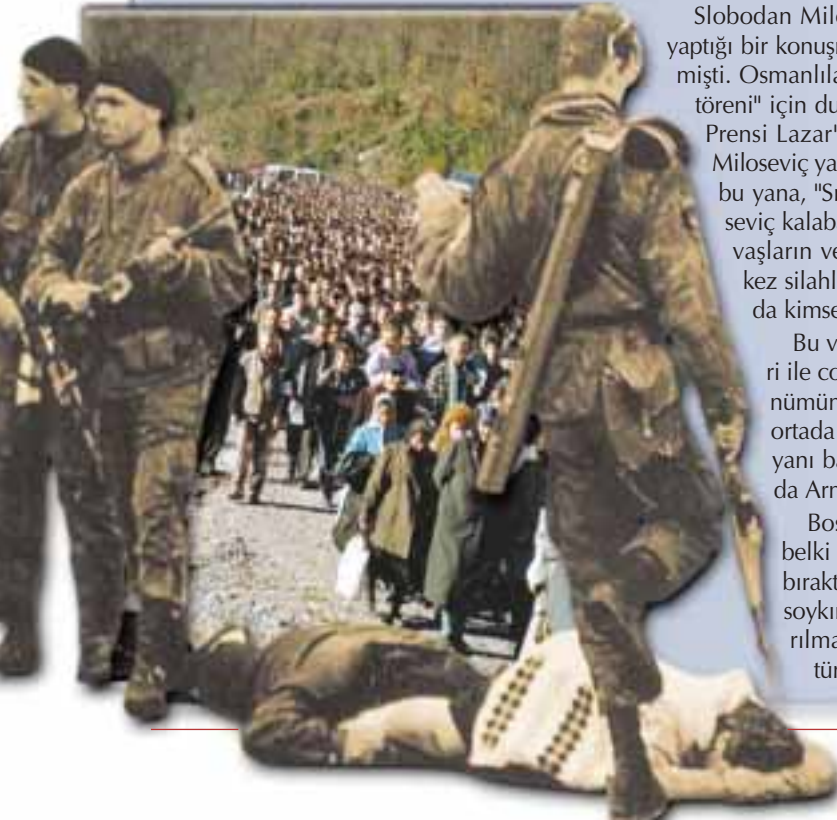
Dileğimizin, sadece Müslüman oldukları için bu vahşi soykırımla karşı karşıya kalan Bosna halkının aynı saldırganlıkla bir kez daha yüz yüze geldiklerinde, tüm İslam dünyasından, daha büyük, bilinçli ve somut bir destek bulmalarınıdır.

Sırbistan'da Müslümanlara baskı

Slobodan Miloseviç, 1989 yılında Kosova'nın başkenti Priştina'da yaptığı bir konuşmayla kanlı günlerin yakın olduğunu halkına müjdelemişti. Osmanlılar ile Sırp Krallığı arasındaki Kosova Savaşı'nın "anma töreni" için duvarlara asılan posterlerde bu savaş sırasında ölen Sırp Prensi Lazar'ın, Hz. İsa'nın ve Sırbistan Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç yanyanaydı. Miloseviç, 500 yıl önce ölen Prens Lazar'dan bu yana, "Sırlığın" en büyük lideri olarak boy gösteriyordu. Miloseviç kalabalığa karşı şöyle demişti: "Altı yüzyıl sonra, yeniden savaşların ve mücadelelerin içine girmiş bulunuyoruz. Bunlar bu kez silahlı birer savaş değıller, ama böyle kalıp kalmayacaklarını da kimse bilemez".

Bu ve benzeri tahrik edici sözler, kalabalığın toplu bir histeri ile coşmasına neden olmuştu. Kosova Savaşı'nın 500. yıldönümünde, yeniden savaş baltaları ortaya çıkarılıyordu. Bu kez ortada Osmanlı yoktu. Ama Osmanlı'nın "bakiyesi" Sırların yanı başında duruyordu: Müslümanlar... Bosnalı, Sancaklı ya da Arnavut Müslümanlar...

Bosna'da yıllarca süren katliam ve etnik soykırım bugün belki sona erdi, ama arkasında çok büyük bir insanlık dramı bıraktı. Dileğimizin, sadece Müslüman oldukları için bu vahşi soykırımla karşı karşıya kalan Bosna halkının yaralarının sarılması ve başta İslam dünyası olmak üzere, vicdan sahibi tüm toplumlardan bilinçli ve somut bir destek bulmasıdır.

ÖLÜ DENİZ

LUT
KAVMI

Lut Kavmi ve helak olan şehir

Hz. Lut'un kavmi, eşcinselliğin yaygın olduğu sapkın bir kavimdi. Hz. Lut, Allah'ın tebliğini getirdiğinde onu inkar ettiler, sapıklıklarına devam ettiler. Sonunda Allah Lut kavmini, korkunç bir felaketle helak etti.

Hz. Lut'un yaşadığı şehrin Eski Ahit'te geçen ismi Sodom'dur. Arkeolojik çalışmalarda, şehrin, İsrail-Ürdün sınırı boyunca uzanan Tuz Gölünün (Ölü Deniz) yakınlarında olduğu anlaşılmaktadır. Bu kavmin Kuran'da yazılanlara uygun bir şekilde helak olduğu anlaşılmıştır.

Allah Kuran'da şöyle buyurmuş: **"Lut (kavmi) de, gönderilen (elçileri) yalanladı. Hani onlara kardeşleri Lut: 'Sakınmaz mısınız?' demişti. 'Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemelerin Rabbine aittir. Siz insanlardan (cinsel arzuya) erkeklere mi gidiyorsunuz? Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." De-**

**"Lut kavmi de
uyarıları yalanladı.
Biz de onların üzerine
taş yağdıran bir
kasırga gönderdik.
Yalnız
Lut ailesini
(bu azaptan ayrı
tuttuk;) onları seher
vakti kurtardık..."
(Kamer Suresi, 33-34)**

di ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (Şuara Suresi, 160-168)

Kendilerini doğru yola davetine karşılık kavmi Hz. Lut'u tehdit etti, doğru yolu göstermesinden dolayı öfkeleniler, onu sürgün etmek istediler. Bunun üzerine Hz. Lut, Allah'tan yardım istedi: **"Dedi ki: "Rabbim, fesat çıkaran (bu) kavme karşı bana yardım et." (Ankebut Suresi, 30)**

"Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar." (Şuara Suresi, 169)

Bunun üzerine Allah, iki melek gönderdi, Hz. Lut'u kurtarıp sabah

vakti, Lut kavmini helak etti: **"Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." Andolsun onları bir sabah vakti erkenden, üzerlerinde kararını kılmış bir azab yakalayıp-bastırverdi."** (Kamer Suresi, 37-38)

Kuran'da, kavmin helakı şöyle tarif ediliyor:

"Derken, tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları çığlık yakalayiverdi. Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık. Elbette bunda 'derin bir kavrayışa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır. O (şehir de) gerçekten bir yol üstünde (hâlâ) durmaktadır." (Hicr Suresi, 73-76)

"Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; Rabbinin katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir." (Hud Suresi, 82-83)

Bu felaketten Hz. Lut ve sayıları ancak "bir ev halkı" kadar olan iman edenler kurtarıldı. Sapkın kavim ise, yerle bir oldu. Hz. Lut'un karısı da iman etmediği için helak edildi:

www.kavimlerinelaki.com

"Bunun üzerine Biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte." (Araf Suresi, 83-84)

Lut Gölündeki "Apaçık Ayetler"

Allah Lut kavminin helakını Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık" (Hud Suresi, 82)

Ayette "üstünü altına çevirmek" ifadesi ile şiddetli bir depremle bölgenin yerle bir olduğunu anlatıyor olması mümkündür. Nitekim Lut Gölü, böyle bir depremin oluştuğuna dair "apaçık deliller" taşımaktadır.

Alman arkeolog Werner Keller konu hakkında şöyle diyor: "Bu bölgede kendini göstermiş olan çok büyük bir çökmede patlamalar, yıldırımlar, yangınlar ve doğal gazlarla birlikte

korkunç bir deprem olmuş ve Siddim Vadisi ile birlikte Lut kavminin şehirleri de yerin derinliklerine gömülmüşlerdir." **

Kuran'da **"üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık"**

cümlesinde ise, Lut Gölü kıyısında meydana gelen volkanik bir patlama ve bunun sonucunda püsküren "pişirilmiş kıvamdaki" kaya ve taşlar anlatılıyor olabilir. Werner Keller bu konuda da şöyle diyor: "Depremde, yer kabuğunun çatlayıp çöküşü, kabuğun altında uyuyan volkanlara serbest yol vermiştir. Şeria'nın yukarı vadisinde bugün de sönmüş kraterlere rastlanmakta olup, kireç katmanları üzerinde geniş lav kütleleri ve bazalt katmanları yer almıştır."

Lav ve bazalt katmanları, volkanik patlamanın ve depremin olduğunu göstermektedir. Kuran'da, **"üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık"** ifadesiyle tarif edilen olay da büyük olasılıkla bu volkanik patlamadır. Aynı ayette **"... emrimiz geldiği zaman üstünü altına çevirdik"** şeklinde ifade edilen olay da Rift Vadisinde tektonik kökenli olan ve volkanların yeryüzüne büyük bir şiddetle çıkmasına sebep

Göle kayan şehrin kalıntılarından bir kısmı göl kıyısında bulundu. Bu kalıntılar Lut kavminin yaşam düzeyinin oldukça yüksek olduğunu gösteriyordu.

olan deprem ile onun getirdiği yarılma ve çöküntüler olmalıdır.

Lut Gölünde, güneş ışınları suya uygun bir açıyla yansiyorsa, insan şaşılabilecek bir görünümle karşılaşır. Suyun içinde yeşil renkte ağaç gövdeleriyle ağaç artıkları görülür. Bunlar da göldeki yoğun tuzun konserve ettiği ağaçlardır. (Harun Yahya, Kavimlerin Helakı)

Yapılan araştırmalarda, Lut kavmini yok eden depremin, oldukça uzun yer kabuğu çatlağının (fay hattı) sonucunda oluştuğu anlaşıyor. Şeria Nehrinin akışı boyunca, 180 metrelik düşüş yapması ve Lut Gölünün deniz seviyesinden 400 metre alçak olması, büyük bir jeolojik olayın meydana geldiğini gösterir.

Lut kavminin başına gelenler tüm dünya için bir ibret vesikasıdır. Halen dünyanın pek çok yerinde Lut kavmindekine benzer şekilde ahlaki dejenerasyon yaşanmakta ve geçmiş kavimlerin başına gelen felaketlerden ders almamakta ısrar edilmektedir.

** Werner Keller, *Und die Bibel hat doch recht (The Bible as History; a Confirmation of the Book of Books)*, New York: William Morrow, 1956.

Darwinizm'in karanlık büyü

Günümüzde bilim ve teknolojinin ulaştığı seviye sayesinde delilsiz ve asılsız bir iddia olduğu tüm açıklığı ile ortaya çıkan evrim teorisi, destekleyenleri tarafından çeşitli yollarla ayakta tutulmaya çalışılıyor. Darwinistler, güçlü bir telkin ve göz boyama içeren birtakım propaganda yöntemleriyle savundukları asılsız düşüncenin devam etmesini sağlamaya çalışıyorlar. Evrim teorisinin, bilimsel hiçbir geçerliliği olmamasına rağmen nasıl bu kadar yaygın olarak benimsendiği sorusunun cevabı da işte bu propaganda yöntemlerinde yatmaktadır.

Günümüzde evrim propagandasını hayatın her alanında görmek mümkündür. Evrim teorisi ilk ortaya

atıldığı günden bu yana evrimciler, hep aynı yöntemleri kullanarak insanları asılsız iddialara inandırmayı başarmışlardır. Yani evrim teorisinin kabul görmesi, bilimsel bir değer içerdiği anlamına gelmemelidir. Nitekim evrim teorisinin bilimsel geçersizliğini ortaya koyan eserleriyle tanınan Henry Morris de bu gerçeğe dikkat çekmekte ve şu soruyu sormaktadır: "Aslında ilahiyat öğrencisi olan ve sonra dininden dönen Darwin, bir avukat olan Lyell, bir tarımcı olan Hutton, bir gazeteci olan Chambers ve bilim adamı olmayan diğer kişiler tarafından geliştirilen Darwinizm inancı nasıl oldu da bu kadar yaygınlaşabildi?"

Darwinistler, bu karanlık büyüün bozulmaması için ellerinden gelen her türlü yöntemi kullanırlar. İnsanlara çok ikna edici bir görünüm sunmaya çalışırlar. Bu ikna edicilik çabası konuşmalarında, yazılarında, dış görünümünde ve hareketlerinde çok yoğun şekilde hakimdir.

Darwinistlerin söz konusu ikna ve telkin yöntemlerini tüm ayrıntılarıyla gözler önüne sermek, insanların dikkatlerinin bu yönde açılmasına neden olacak ve çevrelerini saran bu kapsamlı büyüün ortadan kalkmasına yardımcı olacaktır. Bu amaçla, evrimci telkinlerin ana kurallarının ve yöntemlerinin bir kısmının çeşitli örnekler ile ortaya konmasında büyük fayda vardır.

İlgisiz Konuları ve Buluşları Evrimin İspatı Gibi Göstermeye Çalışırlar

Darwinistlerin evrimci büyüü sürdürmeye yönelik yöntemlerinden birisi, evrim teorisiyle hiçbir bağlantısı olmayan konuları sanki evrim teorisini doğruluyor gibi göstermeleridir. Örneğin hayvanlardaki ve insan vücudundaki mükemmel yaratılış örneklerini sayfalarca anlatıp, en son cümleyi de "İşte evrimin güzel bir ürünü" diye bitirirler. Oysa bir sistemin nasıl çalıştığını öğrenmek

onun nasıl ve neden meydana geldiğini anlamaya yetmez. Örneğin Güneş Sistemi'nin nasıl hareket ettiği, gezegenlerin birbirleriyle etkileşimleri, hangi hızda döndükleri gözlem yoluyla öğrenilebilir. Fakat bu bilgi, tek başına Güneş Sistemi'nin neden ve nasıl meydana geldiğini anlatmaya yetmez. İşte evrimciler; genetik biliminin, uzay biliminin, biyolojinin, anatominin, jeolojinin, sosyolojinin ve daha pek çok konunun ayrıntılarını saatlerce anlatırlar, fakat asıl soruya yani bunların neden ve nasıl meydana geldikleri gerçeğine hiçbir şekilde değinmezler.

Amerikalı biyokimya profesörü Michael J. Behe ilgili ve ilgisiz her konunun evrimle açıklanmaya çalışılmasını, aşağıdaki sözleriyle çok açık bir şekilde ifade etmektedir: "... Hatta bu teori, bazı bilim adamları tarafından insan davranışlarının anlaşılması için de genişletilmişti: İntihar eden insanlar neden bunalıma düşer, neden gençler evlenmeden çocuk sahibi olurlar, neden bazı gruplar zeka testlerinde diğerlerinden daha başarılı olur ve neden dini misyonerler evlenmez ve çocuk sahibi olmazlar... Evrimsel düşünceye konu olmamış hiçbir şey kalmamıştır aslında, bir organ veya fikir, görüş ya da duygu olsa bile..." (Michael J. Behe, Darwin'in Kara Kutusu, Aksoy Yayıncılık)

Amaç, evrimin "evrensel" ve "herşeyi sarıp kuşatan bir süreç" olduğu konusunda insanları ikna etmektir. Ekonomiden evlilik oranlarına kadar herşey evrimin konusu haline getirilmiştir. Bu yöntem aynı zamanda evrimcilerin, hayatın her alanına evrimci büyüünün telkinini yaymalarına da imkan sağlamaktadır. (Harun Yahya, Darwinizm'in Karanlık Büyüsü)

Fosillere bakarak bir kemik hakkında bilgi vermek her fosil bilimcinin yapabildiği bir işlemdir. Ancak evrimciler bu olağan bilimsel işlemi yaparken kendilerine tılsımlı, anlaşılmasız bir iş yapıyor muş havası verirler.

Evrimeçilerin Medyadaki Sahtekarlıkları

Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan evrim teorisinin "bilimsel bir gerçek" zannedilmesindeki en büyük etken medyadır. Kitlesel evrim telkinine medyanın yanı sıra, bilimsel kaynaklarda, ansiklopedilerde hatta biyoloji kitaplarında rastlamak bile mümkündür. Dikkat çekici sayfa düzenleri, çarpıcı kapaklar ve renkli resimler kullanılarak hazırlanmış olan kitapların ve dergilerin amacı ilgi çekerek halka "evrim vardır" telkini verebilmektir.

2- Sürekli Tekrarlanan İçi Boş Sözlerle İnsanların Beyinlerini Uyuşturarak, "Büyü" Etkisi Oluşturmaya Çalışırlar

Evrimeçilerin ana telkin yöntemlerinden birisi de çıkan tüm kitaplarda bilimsel delil yerine, hep aynı ama "içi boş" söz ve kalıplar kullanmalarıdır. Her kitapta onlarca hatta yüzlerce kez geçen bu "tılsımlı" sözler ve kalıplar bu tarz ikna yöntemleriyle adeta insanların kafalarına kazınmaktadır.

C. D. Darlington bu yöntemi şu sözleriyle en özlü biçimde tarif etmektedir: "Bize insanoğlunun sanatı kademe kademe geliştirdiği ve sonunda tarihin ışığında ortaya çıktığı anlatıldı. Bu "yavaş yavaş" ve "adım adım" gibi insanın beynini uyuşturmak için kullanılan kelimeler sürekli olarak tekrarlandılar. Amaç büyük bir bilgisizliği örtmektir. Biri şu soruyu sormalıydı: Hangi kademeler? Ancak bu soruyu soran kişi de verilen yavan cevaplarla uyuşturuldu ve vazgeçti. Çünkü hiç kimse medeniyetin bir anda oluştuğunu düşünmek bile istemiyordu." (Darlington, "Origin of Darwinism", Scientific American)

Bu ruh haliyle ilgili olarak Kuran'da pek çok örnek verilmiştir. İnsanların birçoğunun tarih boyunca apaçık gerçekleri göremedikleri, Allah'ın varlığını ve sonsuz kudretini kavrayamadıkları anlatılmıştır. İnsanların kavrayış eksikliği ni bildiren bu ayetlerden biri şöyledir: "Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır." (Araf Suresi, 179)

Dünyada iktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel alanlarda dengeler hızla değişiyor. Bazı ortak değerler, dünya çapında yayılıyor, kabul görüyor. 21. yüzyıla giren dünya, özellikle 2001 yılının ikinci yarısında yaşanan hızlı gelişmelerle birlikte, farklı ittifaklara sahne oluyor.

Pek çok ülke, başta iktisadi olmak üzere birçok alanda birbirleriyle ittifak yapma eğilimi içerisinde. Siyasi alanda eski otoriter ve totaliter rejimler yerlerini demokratik yönetimlere bırakıyorlar. Sosyalizmin çöküşü ile birlikte askeri alanda ittifak konusu daha farklı bir boyut kazanmış durumda. Artık iki kutuplu bir dünya yok. Ülkeler arasında bölgesel entegrasyon hareketleri her geçen gün daha çok önem kazanıyor. Bugün üç ayrı kıtada bölgesel ticaret blokları oluşmaktadır. Bir taraftan dünyada küreselleşme ile ticari sınırlar kalkarken, diğer taraftan bölgeselleşme ile dünya coğrafyasında yeni "kutuplaşmalar" oluşmaktadır.

Küreselleşmeyi bilimsel, teknolojik, iletişimsel, ekonomik ve kültürel olmak üzere pek çok açıdan incelemek mümkün. Farklı kültür ve dillerin birbirlerini etkilemesi, bazıların ön plana çıkması, her ülkenin kendine ait kültürel kimliğinin yavaş yavaş ortadan kaybolması, ekonomiye bağlı küreselleşmenin oluşturduğu tablonun farklı yönleridir.

Ülkeleri ekonomik açıdan birbirlerine bağlamak için, önce farklı kültürleri kabul etmek ve paylaşmayı öğrenmek gerekir. Farklı kültürler ve medeniyetlerin arasındaki farklı-

Küreselleşme v

lıklar, çatışmalara dönüşmeden, ancak bu paylaşım ve hoşgörü ortamıyla önlenebilir.

Güçlü medeniyetler, manevi değerlerinden kuvvet alır. Müslüman Endülüs Devleti ve Osmanlı İmparatorluğu, bütün hak dinleri bünyelerinde barındırarak hem hoşgörü ve adaletin öncülüğünü yapmış, hem de ortaya çıkan kültür mozaïği sayesinde bilimde, ekonomide ve sanatta ilerlemeler kaydetmişlerdir.

Ekonomik işbirliği topluluklarında ya da kurulan siyasi birliklerdeki hedef, ilk defa Osmanlı İmparatorluğu'nda gerçekleştirilmiştir. Os-

manlı İmparatorluğu'nun en belirgin özelliği, yüzölçümü olarak Amerika kıtasına yakın bir coğrafyanın üzerinde hiçbir sınırın olmamasıdır. Sınırların olmadığı ve çok farklı etnik ve dini mozaiklerin barındığı bu ortamda Osmanlı yönetimi tüm dünyaya örnek olabilecek bir medeniyet kurmuştur.

Küreselleşme İslam Dünyası için Ne Vadediyor?

Teknolojinin ilerlemesi ve iletişim araçlarının gelişmesi ile ülkeler arasındaki mesafeler ortadan kalktı. Günümüzde uydu teknoloji-

www.fikiryazilari.net

e İslam Dünyası

si, internet, kablosuz iletişim, televizyon ve radyo sayesinde birbirlerinden binlerce kilometre uzaklıkta olan ülkeler arasındaki mesafenin önemi kalmadı. Artık tek bir mesajın tüm dünyayı dolaşması sadece birkaç saniye sürüyor.

Bu durum, İslam Dünyası için de çok olumlu bir gelişme. Öncelikle fikirlerin ve düşüncelerin yayılması çok büyük bir hız kazandı. Bugün İslam ahlakından haberi olmayanlara Allah'ın mesajının ulaştırılması, farklı ülkelerde yaşayan insanların birbirleriyle iletişim kurabilmeleri çok daha kolaylaştı. Bu nedenledir ki,

yüksek teknolojinin kazandırdığı bu büyük hız, iman edenler için çok büyük bir nimettir ve bu nimetin İslam ahlakının öğretilmesi yolunda etkin bir şekilde kullanılması mümkündür.

Farklı kültürlerle, farklı dinlerle hoşgörü çerçevesinde oluşturulacak bir diyalog, pek çok insanın Kuran ahlakını tanımasına vesile olacaktır. Bugün Batılı toplumlarda İslam dinine yönelik olarak -tamamen bilgisizlikten ya da yanlış bilgilendirilmekten kaynaklanan- bazı ön yargılar mevcuttur. Bu ön yargıları ortadan kaldırmamızın yolu, teknolojik gelişmelerden de faydalanarak,

hikmetli ve anlaşılır bir üslupla İslam ahlakının anlatılmasıdır. Böyle bir iletişimin kültürler arasında manevi bir yakınlaşmaya, aradaki anlaşmazlıkların giderilmesine vesile olacağı açıktır.

Yozlaşan kültürlerin gençler üzerinde meydana getireceği olumsuz etki, küreselleşme hakkında insanların aklına soru işaretleri getirmektedir. Bugün küreselleşmenin karşısında yer alan kişilerin en çok üzerinde durdukları konu, oluşabilecek bu dejenerasyon ve yozlaşmadır. Ancak bu tehlikenin önüne iyi bir eğitim ile geçmek mümkündür. İslam Dininin getirdiği güzel ahlakla yetiştirilen, Allah'tan korkan, vicdanlı ve ihlas sahibi gençlerin böyle bir dejenerasyona uğramaları ya da Batı kültürünün olumsuz yönlerinden etkilenmeleri mümkün değildir. Çünkü sahip oldukları İslam ahlakı ve güçlü karakter, onların bu olumsuzlukların tesiri altına girmelerini engelleyecektir.

Küreselleşme, dünyadaki farklı kültürlerin ve inançların birbirleriyle, hiçbir engel ve sınır olmaksızın tanışacakları, diyalog kuracakları ve boy ölçüşecekleri bir dönemin habercisidir. Bundan çekinmek, ancak kendisine güveni olmayan kültür ve inançların bir refleksi olabilir.

İslam Dini, Allah'ın insanlığa gönderdiği son hak dindir ve Allah bununla tüm insanlığı doğru yola davet etmektedir. Dolayısıyla Müslümanlar, küreselleşmekten çekinmek bir yana, bu dönemi İslam'ın hakikatlerinin tüm dünyaya anlatılabileceği, insanlığın dar düşünce kalıplarından, saplantılardan, ön yargılardan arınarak, güzel ahlakı yaşamlarının sağlanabileceği, altın bir fırsat olarak görmelidirler. Bu fırsatı değerlendirmek için, İslam'ın hakikatlerini tüm dünyaya göstermek ve Kuran ahlakını ortaya koymak şarttır. Şüphesiz, küreselleşmeyle sürekli değişime uğrayan dünya dengeleri içerisinde, Müslümanlar; yaratıcı fikirleri, üstün ahlakları, bilim sanat ve estetiğe verdikleri değer ile tüm insanlığa örnek olacaklardır.

Uzakdoğu Komünizmi

Komünizm, Avrupa'da doğmuş ve geçtiğimiz 20. yüzyıla baskı, zulüm ve acı damgasını vurmuştur. 120 milyona yakın erkek, kadın, yaşlı, küçük çocuk, bebek, sadece "komünizm" denen bu soğuk, katı, sert ve vahşi ideoloji nedeniyle yaşamını yitirmiştir.

Komünizm ilk devrimini daha doğuda, Rusya'da gerçekleştirmiştir. 20. yüzyılın ikinci yarısında ise, daha da doğuya doğru ilerlemiştir. Nitekim 1949 yılında dünyanın en kalabalık ülkesi olan Çin, Mao Tse-tung'un önderliğindeki komünist gerillalar tarafından ele geçirilmiştir. Bu ikinci büyük devrimin sonuçları ise aynı birincisi, yani Bolşevik devrimi gibi olmuştur: Cinayetler, kitle katliamları, işkenceler, kıtlıklar, yoksullaşma, yozlaşma ve kendi içine kapalı, donuk bir korku toplumu...

1917'deki Bolşevik Devrimi'nden sonra, dünya ikinci kez bir komünist devrime şahit oluyordu. Bu ikinci devrimin de sonuçları, en az birincisi kadar kanlı oldu.

"Büyük Atılım" ve Büyük Kıtlık

Mao iktidara geldikten sonra herşey çok değişti. Devrimden sonraki ilk yıllarda Mao tüm Çin'e hakim olmak ve komünist otoriteyi her bölgede kurmakla uğraştı. Bu arada binlerce kişi "sınıf düşmanı" olmak suçuyla tutuklandı ve halka açık idam gösterileriyle asıldı. Mao, 1950'lerin ortalarında ise Stalin'in Sovyetler Birliği'nde uyguladığı kol-

lektivizasyona benzer bir girişim tasarlamaya başladı. Mao, projesine "Büyük Atılım" adını vermişti. Ama proje Çin halkına sadece büyük bir kıtlık ve işkence getirdi.

Büyük Atılım hareketi, Stalin'in Ukrayna'daki yapay kıtlığı gibi, insan yapımı bir kıtlıktı. *Komünizmin Kara Kitabı*'nda Büyük Atılım dönemi Çin

Tarihçilerin hesaplamalarına göre, komünizm nedeniyle 20. yüzyıl boyunca 120 milyona yakın insan öldürülmüştür. Bunlar, bir savaş sırasında cephede ölen askerler değil, komünist devletlerin kendi halklarının içinden öldürdükleri sivillerdir.

manzaraları şöyle anlatılıyor: "Açlığın siyasi kaynaklı oluşu, yüksek ölüm oranlarının köktenci Maocular tarafından yönetilen taşra bölgelerinde yoğunlaşmasıyla kanıtlanmıştır, oysa buraları olağan zamanlarda tahıl ihracatçısı bölgelerdi... Henan'daki eylemciler, tıpkı Mao gibi, tüm zorlukların köylülerin tahılı saklamasından kaynaklandığına inanmıştı: ülkenin ilk halk komününün kurulduğu Xinyang'ın (10 milyon nüfuslu) vilayet sekreterine göre "Sebepten gıda eksikliği değildi. Bol miktarda tahıl vardı, ama burada yaşayanların yüzde 90'ında ideolojik sorunlar bulun-

yordu. Köylülerin tümüne karşı 1959 Sonbaharı'nda şiddetli bir askeri saldırı başlatıldı; bunun sorumluları, Japon karşıtı gerilla hareketinin yöntemlerini kullanıyordu. 10.000'den fazla köylü hapsedildi; bunların birçoğu o sırada açlıktan ölecekti. Bütün özel şahıs mutfaklarındaki araç gereçlerin (kullanılmış çelik haline dönüştürülmemişlerin), tüm öz tüketimi ve kooperatif ürünlerini yürütme arzusunu yasaklayacak biçimde, par-

çalanması için emir verildi. Sert kış yaklaşırken, her türlü ateş yakma da yasaklandı! Baskı eylemleri dehşet vericiydi: Binlerce tutukluya sistemli işkenceler yapıyordu. Oysa bu sırada, ulusal bir kampanya "Henan'dan ders alınması" için propaganda yapıyordu. "Kızıl bayrağın ölüm oranı yüzde 99 olsa bile gönderde tutulacağını" ilan edildiği Anhui'deki kadrolar, canlı canlı toprağa gömme ve kızgın demirle işkence gibi eski iyi geleneklere döndüler."

Kamboçya'da Komünizm Vahşeti

Zaten acımasız, çatışmacı, zalim ve kan dökcü bir ideoloji olan komünizm, Maoculukla birlikte daha da ileri bir vahşet boyutuna varmıştır.

Bu olguyu daha da iyi anlayabilmek için, Asya'daki bir başka komünizm örneğine daha bakmak gerekir. Söz konusu örnek, Çin'in desteğiyle iktidara gelmiş ve Maoculuğu yön-

www.harunyahya.org

tem olarak benimsemiş bir rejimdir: Kamboçya'daki Kızıl Khmer rejimi.

Kızıl Khmer örgütü, Pol Pot adlı bir Maocu tarafından kurulmuş ve yönetilmiş bir komünist partidir. Uzun yıllar Kamboçya ormanlarında örgütlenen ve iktidara hayalleri kuran Kızıl Khmerler, 1975'te bu rüyalarına kavuşurlar. İktidara geldikten sonra da, Stalin Rusyası'nda veya Mao'nun Çin'i'nde bile görülmeyen boyutlarda totaliter ve zalim bir rejim kurarlar. Kızıl Khmer rejimi, komünist cinnetin doruk noktasıdır. Parti, ülke için yapılması gereken tek komünist görevin, pirinç tarlalarında ölesiye çalışmak olduğuna karar vermiş ve tüm Kamboçya nüfusunu tarlalarda çalıştırmaya başlamıştır. Şehirlerde yaşayan on binlerce insan -devlet adamları, bürokratlar, öğretmenler, aydınlar- köylere sürülmüş ve oluşturulan kolektif çiftliklerde çok ağır şartlarda çalıştırılmaya başlatılmışlardır. Çalışma sırasında dinlenmek, toplanan ürünler-

den bir parça bile olsun izinsiz olarak yemek veya herhangi bir dini ibadette bulunmak "devrime isyan" sayılmış ve bu gibi asılsız bahanelerle insanlar öldürülmeye başlanmıştır.

HO CHI MINH

Kuzey Kore ve Vietnam

Asya'daki kızıl vahşet sadece Çin ve Kamboçya ile de sınırlı kalmamış, Kuzey Kore ve Vietnam'daki komünist rejimler de kendi halklarına karşı acımasız bir terör uygulamışlardır. On yıllarca Kim Li Sung'un diktası altında yönetilen Kuzey Kore rejiminin katlettiği insan sayısının 1.5 milyon olduğu hesaplanmaktadır. Yüz binlerce insan ise Kuzey Kore'nin hapishanelerinde işkence görmüştür. *Komünizmin Kara Kitabı*'nda, insanların hayvan muamelesi gördüğü Kuzey Kore hapishanelerinden şöyle söz edilir:

"... Terim resmen kullanılmasa da

söz konusu olan gerçek cezaeviymi. 2000'i kadın 6000 insan bu ceza kompleksinde, sabahın 05.30'undan gece yarısına kadar terlik, tabanca kılıfı, çanta, kemer, patlayıcı ateşleyicileri, yapay çiçekler üretmek üzere hayvanlar gibi çalışıyordu. Hamile mahkumlar korkunç bir biçimde çocuk düşürmeye zorlanıyordu. Cezaevinde doğan her çocuk kaçınılmaz olarak boğuluyor ya da boğazlanıyordu." (Harun Yahya, *Komünizm Pusuda*)

Darwinizm'i temel alan, dolayısıyla insanı çatışarak kan dökmeye mahkum bir hayvan türü olarak gören komünizm, Uzak Doğu Asya'nın pirinç tarlalarını birer ölüm tarlası haline getirmiştir. Dahası, Uzak Doğu Asya'da komünizmin medeniyet ve kültür düşmanlığı daha ileri boyutlara varmış, cehaleti, çirkinliği, tekdüzeliği ve düşünmemeyi makbul gören, medeniyet yerine hayvanca yaşamayı tercih eden korkunç bir ideoloji ortaya çıkmıştır.

Somali dendiğinde çoğu insanın aklına gazetelerde görmeye alıştığı felaket haberleri gelir. Milyonlarca insanın karşı karşıya kaldığı açlık felaketi, kolera gibi salgın hastalıklar, susuzluk, iç çatışmalar, kabile savaşları, siyasi istikrarsızlık adeta Somali halkının hayatının bir parçası olmuştur. İnsani yardım örgütlerinin yaptıkları yardımlar halkın içinde bulunduğu durumu çözmekten çok uzaktır; sadece anlık çözümler içermektedir. Ülkedeki huzuru sağlama bahanesiyle yapılan siyasi müdahaleler ise huzur ve barışı sağlamaktan ziyade, kaosu ve çatışmaları artırmaktadır.

Kaosun temel nedeni

Somali'deki bu kaosu temel nedeni, sömürgecilik dönemine kadar uzanmaktadır. Mekke müşriklerinden kaçan Müslümanların Habeşistan'a hicret etmesiyle İslamiyet'le tanışan Somali, 19. yüzyılda İngiltere tarafından sömürgeleştirilmeye başladı. Bu dönemden sonra Müslüman Somali halkı; savaşlar, çatışmalar, açlık ve salgın hastalıklar gibi felaketlerden kurtulamadı. 1884 yılında İngilizlerin Kuzey Somali'yi, 1887'de İtalyanların Güney Somali'yi işgal etmesiyle diğer pek çok Müslüman ülkede olduğu gibi Somali'de de zulüm ve baskı dönemi başlamıştır. (Harun Yahya, *İslam'ın Kışı ve Beklenen Baharı*)

Uzun süren bir sömürge döneminden sonra 1960 yılında bağımsızlığını kazanan Somali'nin Cumhurbaşkanlığına Aden Abdullah getirildi. Ancak Somali'de adil ve istikrarlı bir yönetim kurulmasına ve güçlenmesine izin verilmedi. 1969 yılında bir darbe ile iktidarı ele geçiren Tümgeneral Muhammed Siad Barre parlamentoyu dağıtarak, tüm siyasi partileri kapattı. Yerleştirmeye çalıştığı sosyalist düzen için en büyük fikri muhalefetin İslam Dini olduğunu düşünen Siad Barre, İslami ki-

Milyonlarca insanın karşı karşıya kaldığı açlık felaketi, kolera gibi salgın hastalıklar, susuzluk, iç çatışmalar, kabile savaşları ve siyasi istikrarsızlık adeta Somali halkının hayatının bir parçası olmuştur.

tapların, dergi ve gazetelerin yayınlanmasını yasakladı. Yasağa karşı çıkan birçok Müslüman düşünür ve alimi idam ettirdi.

1991'de ülkede başlayan iç çatışmaların ardından can güvenliği gerekçesiyle ülkeyi terk eden Barre'nin ardından büyük bir iç savaş patlak verdi. İç savaş sırasında çoğunluğu Müslüman olan 1 milyon Somalili çeşitli Afrika ülkelerine göç etmek zorunda kaldılar.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 1992 yılında almış olduğu bir kararla ABD komutasında 30 bin BM askeri Somali'de bir üs kurdu. Yerli halktan yoğun bir tepki alan BM, 1994 yılında Somali'den çekilmek zorunda kaldı. Ancak ardında 7.000'den fazla ölü ve çok daha büyük bir kaosu içine düşmüş bir ülkeye bırakıyordu.

Kabileler savaşı

Günümüzde ise bölgede kabileler arasındaki iç savaş çeşitli aralıklarla sürmekte, her gün birçok insan hayatlarını kaybetmektedir. 8 milyon nüfusa sahip olan ülkenin en büyük sorunu ise açlık ve sefalettir.

2000 yılında açıklanan BM Gıda ve Tarım Örgütü FAO'nun raporuna göre Somali halkının %75'i yetersiz beslenmekte ve ardı ardına gelen sel felaketleri ise ülkeyi çok daha büyük bir açlığın eşiğine getirmektedir.

Unutulmamalıdır ki,

dünyada açlık genel kanaatin aksine çözümsüz bir problem değildir. Dünya kaynaklarının eşit bir şekilde dağıtılması, gelişmiş ülkelerdeki yüksek teknolojinin tüm insanların hizmetine sunulması, ihtiyaç fazlası üretilen malların israfının engellenip yardım amaçlı kullanılması çözüm yollarından sadece bir kısmıdır. Ancak günümüzde açlık, salgın hastalıklar gibi sorunlarda kesin bir çözüme ulaşılamamasının altında yatan neden, yine bencillik, kişisel çıkarlar, hırslar ve umursamazlık gibi ahlaki bozukluklardır.

Sonuç

Dünyaya hakim olan dinsiz kültür, insanları fedakarlık ve yardımseverliğe değil, bencillığe sürüklemektedir. Bu kültür, bir toplumun kendi içinde aşırı fakirler ve aşırı zenginler meydana getirdiği gibi, dünyanın genelinde de bu ayrımı meydana getirmektedir. Allah Kuran'da yoksulları ve muhtaçları doyurmayan, aksine onları hor gören insan modelinin "dini yalanlayanlar" olduğunu şu şekilde açıklamaktadır:

"Dini yalanlayanı gördün mü? İşte yetimi itip-kakan; Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur." (Maun Suresi, 1-3)

Dolayısıyla; insanların dünyada barış, huzur ve mutluluk içerisinde yaşayabilmeleri, dini yalanlayan değil, dinin sunduğu güzel ahlaka samimiyetle inanan ve dine göre hareket eden insanların yeryüzüne hakim olması ile gerçekleşecektir. Bu nedenle, İslam ahlakını samimi olarak yaşayanların çoğalması ve dünyada söz sahibi olması, mazlum Müslümanlar için olduğu kadar, dünyanın diğer mazlum insanları için de bir kurtuluş olacaktır.

Açlık, sefalet, kaos ve terörün hükmü sürdüğü Somali'de yaşanan bu zulmün temel nedeni insanların "dini yaşamamaları"dır. Dinin sunduğu Kuran ahlakı yaygınlaştığı takdirde sadece Somali'de değil tüm dünyada bereket, bolluk, barış ve huzur hakim olacaktır.

M. Siad Barre

Amerika'da 19.yy sonu ve 20 yy başlarında zengin beyazlar zencilere karşı son derece acımasızdı. Uygulamalar ve kanunlar zencilerin insan olarak görülmediğini açıkça gösteriyordu. Kendileri büyük bir zenginlik içinde yaşarken, zencilere insanlık dışı muamelelerde bulunuyorlardı.

Charles Darwin'in yakın arkadaşı olan Prof. Adam Sedgwick, evrim teorisinin gelecekte sebep olabileceği tehlikeleri görebilen kişilerden biriydi. *Türlerin Kökeni*'ni okuduğunda, "Bu kitap toplum tarafından genel bir kabul gördüğü takdirde dünyada daha önce hiç görülmemiş şekilde insan ırklarında bir soykırım yaşanacaktır" demişti. Gerçekten de zaman, Sedgwick'in endişelenmekte haklı olduğunu gösterdi. 20. yüzyıl, insanların sırf ırkları veya etnik kökenleri nedeniyle soykırımlara uğratıldığı kara bir çağ olarak tarihe geçti.

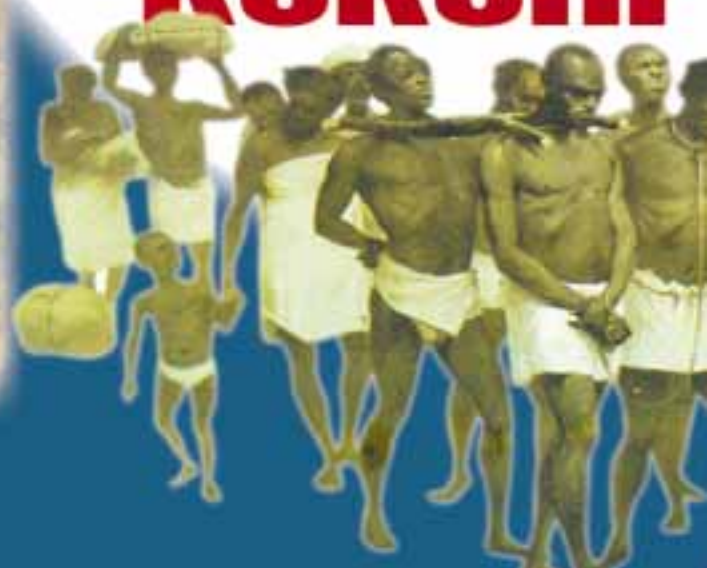
Elbette etnik ayrımcılık ve buna dayalı olarak yapılan kısımlar, Darwin'den çok önce de insanlık tarihinde vardı. Ancak Darwinizm bu ayrımcılığa sahte bir bilimsel saygınlık ve sahte bir haklılık kazandırdı.

İngiliz Sömürgeciliği ve Darwinizm

Charles Darwin'in ırkçı görüşlerinden en çok çıkar sağlayan ülke, Darwin'in kendi vatani İngiltere oldu. Darwin, teorisini ortaya attığı yıllarda, İngiltere dünyanın bir numaralı sömürgeci imparatorluğunu kurmuş durumdaydı. Hindistan'dan Latin Amerika'ya kadar uzanan dev bir coğrafyanın tüm doğal kaynakları, İngiliz imparatorluğu tarafından sömürülüyordu. "Beyaz adam", kendi çıkarı için dünyayı yağmalıyordu.

Buna karşın başta İngiltere olmak üzere sömürgeci ülkelerin hiçbiri "yağmacı" olarak görülmek ve tarihe öyle yazılmak istemiyorlardı. Bu nedenle yaptıkları işi haklı gibi gösterecek bir açıklama arıyorlardı. Bu açıklamanın amacı, sömürülen insanları "ilkel insanlar", hatta "hayvanimsi canlılar" gibi gösterebilmektir. Böylece katledilenler veya insanlık dışı muameleyle maruz bırakılanlar, insan değil, yarı insan yarı hayvan mahluklar olarak görüle-

Avrupa sömürgeciliğinin kökeni

Kızılderili katliamı

Kristof Kolomb'un Amerikayı keşfi ile korkunç bir kıızılderili katliamı başladı

bilecek ve onlara karşı yapılanlar bir suç teşkil etmeyecekti.

Aslında bu arayış yeni değildi; dünya üzerinde sömürcülüğün ilk yayılış dönemi olan 15 ve 16. yüzyıllara kadar dayanıyordu. Bazı ırkların yarı hayvan özelliği gösterdiğiyle ilgili iddialar, ilk olarak Kristof Kolomb'un Amerika yolculuklarında ortaya atılmıştı. Bu iddialara göre, Amerikalı yerliler gerçek birer insan değil, gelişmiş bir hayvan türüydü. Bu nedenle de İspanyol sömürgecilerin hizmetine koşulabilirlerdi. (Harun Yahya, *Darwinizm'in Dini*)

Her ne kadar Amerika'nın keşfi hakkında çevrilen filmlerde Kolomb'un yerlilere karşı çok insancıl ve sıcak bir yaklaşımı olduğu imajı verilse de, gerçekte Kolomb yerlilere insan olarak görmüyordu.

Kristof Kolomb

Kristof Kolomb, büyük bir katliamı ilk başlatan kişi oldu. Keşfettiği yerlerde İspanyol kolonileri oluşturan Kolomb yerlileri köleleştirdi ve ilk olarak köle ticaretini başlattı. Kolomb'un yerlilere uyguladığı baskı ve sömürü politikasını, onu izleyen İspanyol "fatihleri" devam ettirdiler; yapılan katliamlar inanılmaz boyutlara erişti. Örneğin, Kolomb ilk geldiğinde nüfusu 200 bin olan bir adada 20 yıl geçmeden sadece 50 bin, 1540 yılında ise sadece bin kişi kalmıştı. İspanyol fatihlerinin en ünlüsü Cortes ise 1519 Şubat'ında Meksika'ya ayak bastığında toplam kıızılderili nüfusu 25 milyonken, 1605 yılında 1 milyona inmişti. Hispaniola adasında 1492'de 7-8 milyon olan nüfus; 1496'da 4 milyon, 1570 yılında ise sadece 125 kişiye düştü.

Tarihçilerin verdikleri rakamlara göre, Kolomb'un kıtaya ayak basmasından sonraki bir yüzyıldan daha az bir süre içinde 95 milyon yerli, sömürgeciler tarafından katledildi. Kolomb, Amerika'yı keşfettiğinde kıtada 30 milyon kıızılderili yaşıyordu. O zamandan bugüne gerçekleşen katliamlar neticesinde ise 2 milyon nüfuslu kayıp bir ırk haline geldiler.

Bu katliamların bu kadar acımasız boyutlara ulaşmasının nedeni, kıızılderililerin insan olarak görülmemeleri, hayvan olarak kabul edilmeleri idi.

Ancak sömürgecilerin bu asılsız sapkın iddiaları, o dönemde fikir olarak fazla taraftar toplamadı. Çünkü o dönemde Avrupa'da, tüm insanları Allah'ın eşit olarak yarattığı ve hepsinin tek bir atadan, Hz. Adem'den geldikleri gerçeği yaygın bir kabul görüyordu. Hatta Katolik Kilisesi, bu yağmacı istilacılara karşı kesin bir tavır koymuştu. Bunun en bilinen örneklerinden biri Chiapas psikoposu Bartolome de Las Casas'ın, Kolomb ile birlikte Yeni Dünya'ya ayak basan kolonicilerin "yerliler, bir tür hayvandır" iddiasına karşılık, yerlilerin "gerçek birer insan" olduklarını söyleyerek verdiği yanıtıdır. 1537 yılında ise Papa III. Paul yayınladığı bir fermanda yerlilere yapılan vahşi muameleyi lanetlemiş, Kıızılderililerin iman etme yeteneğine sahip gerçek insanlar olduklarını açıklamıştır.

Oysa 19. yüzyıla gelindiğinde durum değişti. Materyalist felsefenin yayılmasıyla ve toplumların din-den uzaklaşmasıyla birlikte insanları Allah'ın yarattığı gerçeği de gözardı edilmeye başlandı. Bu davranış, aynı zamanda ırkçılığın da yükselişi idi.

İrkçılığın yükselişi

Darwinist-materyalist felsefenin 19. yüzyılda yükselmesi ile ırkçılık da güçlenmişti ve bu da Avrupa'nın emperyalist düzenine büyük bir destek sağlamış oluyordu.

Oxford, Stanford, Harvard gibi üniversitelerde yıllarca tarih profesörlüğü yapmış olan James Joll, halen üniversitelerde ders kitabı olarak okutulan *Europe Since 1870* (1870'den Bu Yana Avrupa) isimli kaynak kitabında, Darwinizm ile emperyalizm ve ırkçılık arasındaki ideolojik ilişkiyi şöyle anlatır: "Emperyalizm kavramına ilham veren fikirlerin en önemlisi, "Sosyal Darwinizm" başlığı altında sınıflandırılacak olanlardır. Bu fikirler, devletler arasındaki ilişkiyi daimi bir mücadele olarak kabul eder. Bu mücadelede bazı ırklar diğerlerine göre "üstün" sayılmış ve bir evrimsel süreç içinde güçlülerin kendilerini sürekli ortaya koymaları gerektiği kabul edilmiştir."

İngiliz doğa bilimci Charles Darwin, 1859'da yayınlanan *Türlerin Kökeni* onu 1871'de takip eden *İnsanın Türeyişi* adlı kitaplarıyla büyük bir tartışma başlatmış ve Avrupa düşüncesinin farklı dallarını aynı anda etkilemiştir... Darwin'in fikirleri ve onun İngiliz felsefeci Herbert Spencer gibi bazı çağdaşlarının düşünceleri, çok hızlı bir biçimde bilim dışındaki alanlara da uygulanmıştır...

Darwinizm'in toplumsal gelişmeye en çok uygulanabilir olan yönü ise dünyada doğal kaynakların besleyemeyeceği bir nüfus fazlası bulunduğu ve bunun güçlülerin veya "uygunların" galip çıkacağı daimi bir yaşam mücadelesi gerektiği yönündeki inançtır. Bazı sosyal bilimciler için bu noktadan hareketle en "uygun" kavramına ahlaki bir mana katmak ve dolayısıyla yaşam mücadelesinde üstün gelen türlerin veya ırkların ahlaken üstün olduklarını savunmak çok kolay olmuştur.

Dolayısıyla doğal seleksiyon

www.muhammedyahya.com

Zenci kölelere birbirlerine zincirle bağlı olarak kilometrelerce yolculuk yaptırılırdı.

Kraliçe Victoria
ve kızılgerili
katliamının
baş aktörü
İspanyol
Cortes.

layan emperyalizmin hem de 20. yüzyılda aynı işi gerçekleştiren Nazizm'in ideolojik temelidir.

Kraliçe Victoria'nın adıyla anılan Viktorya Dönemi İngilteresi de, aradığı sözde bilimsel zemini Darwinizm de bulmuştu.

Afyon Savaşları

İngiltere sömürgecilikten büyük bir kazanç sağlıyordu ve sömürgelerinde yaşayan insanları kendi menfaatleri için belalara uğratmaktan çekinmiyordu. İngiliz emperyalizminin bu kirli siyasetinin örneklerinden biri Çin'e karşı açılan "Afyon Savaşları" oldu. İngiltere, Hindistan'da yetiştirdiği afyonu 19. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren Çin'e kaçak olarak sokmaya başladı. Dış ticaretindeki açığı kapatmak için yaptığı bu afyon kaçakçılığına giderek hız verdi. Uyuşturucunun ülkeye sızması ise bir yandan Çin devletinin kendi toprakları üzerindeki otoritesini derinden sarsmıştı. Toplumdaki yozlaşma kısa sürede ciddi boyutlara ulaştı. Çin hükümetinin uzun süre tereddüt ettikten sonra çıkarmak zorunda kaldığı afyon yasağı, ilk Afyon Savaşına (1838-1842) yol açtı. Bu savaş, ülkeyi kesin olarak yıkıma sürükledi. Çin, yabancı güçlerle her karşı karşıya gelişinde ordusunun yetersizliği yüzünden boyun eğmek ve onların giderek artan isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Batılı ülkelerin 1842 yılından itibaren yavaş yavaş Çin toprakları içinde gerçek nüfuz bölgeleri edindiler; Çinlilerin elinden büyük liman mahallelerini (imtiyazlar) aldılar, tarlaları kiraladılar ve ülkenin kendilerine en çok yarar sağlayacak şekilde dışarı açılmasını şart koştular. Tüm bunların sonucunda ülkede yaşanan sefalet, hükümetin zaafiyeti ve Çin topraklarının yavaş yavaş elden gidiyor olması birçok ayaklanmaya yol açtı.

Çin'de yaşananlar, İngiltere'nin politikasının sonuçlarından sadece

biriydi. 19. yüzyıl boyunca Güney Afrika, Hindistan, Avustralya gibi coğrafyalarda İngiliz emperyalizminin sömürüsü en acı boyutlarıyla yaşandı.

İngiltere'nin bu sömürü düzenini meşrulaştırmak, haklı gibi göstermek işi ise bazı İngiliz sosyal bilimcilerine ve bilim adamlarına düştü. İşte Charles Darwin, bunların en önemlisi ve etkili olanı oldu. Evrim sürecinde "ileri ırklar" olduğunu öne süren, bunların "beyaz ırk" olduğunu iddia eden ve beyazların diğerlerini sömürmesini "doğa kanunu" olarak gösteren Darwin'dir.

Darwin'in sömürgeci ırkçılığa kazandırdığı bu meşruiyet nedeniyle İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü Yer Bilimleri Bölüm Başkanı ünlü Çin kökenli bilimadamı Kenneth J. Hsu, Darwin'i "Victoria dönemi İngilteresi için ideal bir bilim adamı, Çin'e zorla afyon satabilmek için bu ülkeyi işgal eden, bunu da serbest ticaret ve 'en güçlülerin hayatta kalması' kuralına dayandıran ülkenin bilimsel dayanağı" şeklinde tarif eder.

İşte tüm bunlar göstermektedir ki; yeryüzünde sömürgeci ve ırkçı fikir akımlarının neden olduğu her türlü zulüm ortamının temelinde Darwinizm yatmaktadır. Darwinizm, terör uygulayanların, sömürü düzeni kurup bu düzenin devam etmesini isteyenlerin, savaş çıkarıp insanların ölmesine ve yaralanmalarına neden olanların benimsediği bir düşünce sistemidir. Darwinizm, insanlığa şiddet, savaş ve çatışmadan başka bir olgu sunamamış bir ideolojidir.

Stephen Jay Gould
ve Darwin'in
ırkçı yönünü
açıkladığı kitabı.

doktrini, kolaylıkla Fransız yazar Arthur Gobineau tarafından geliştirilen bir başka fikir ekolüyle de birleşmiştir. Gobineau, 1853 yılında "İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine Bir Makale" adlı çalışmayı yayınlayan kişidir. Gobineau gelişmedeki en önemli etkenin ırk olduğunu savunmuş ve diğerlerine üstünlük sağlayan ırkların, kendi ırksal safliklarını en iyi koruyabilenler olduğunu ileri sürmüştür. Gobineau'ya göre, tarihteki bu yaşam mücadelesinde en üstün gelen ırk, Aryan ırkı olmuştur...

Bu fikirleri bir aşama daha ileri götüren kişi ise İngiliz yazar Houston Stewart Chamberlain'dir... Hitler yazara (Chamberlain'e) o kadar hayranlık beslemiştir ki, onu 1927 yılında ölüm döşeğinde ziyarete gelmiştir.

Görüldüğü gibi Darwin'den ırkçı düşünörlere, emperyalistlere ve oradan da Hitler'e kadar uzanan bir ideolojik zincir vardır. Darwinizm, hem 19. yüzyılda dünyayı kana bu-

Milli kültürümüzün temel değerlerinin anlatıldığı yepyeni bir site

www.turkislamkulturu.com

Bu ay internet sitesi tanıtım sayfamızda size yeni açılan ve sürekli güncellenen bir site tanıtacağız:

www.turkislamkulturu.com

Türk Milleti'nin tarih boyunca kurduğu devletlerin sayısının 180'i bulduğu kabul edilir. Hatta pek çok tarihçi, araştırmalar derinleştirildikçe bu sayının daha da artabileceğini belirtmektedir. Bu devletlerden 16 tanesi ise dünya tarihinde etkili rol oynamış, çok güçlü devletlerdir.

Türklerin tarih içinde yayılmış olduğu coğrafyalarda yaşayan milletlerin hepsi, Türklerin adaletine, hoşgörüsüne ve kendilerine sağladıkları huzur ve barış ortamına şahitlik etmişlerdir. Bu durum, her

dinden ve her ırktan insanın Türklerin yönetiminden razı olmalarıyla neticelenmiştir.

Türkiye, coğrafi konumu itibarıyla hem Asyalı, hem Avrupalı, hem de Ortadoğuludur. Devraldığı tarihi miras itibarıyla da tüm bu alanlarda tahminlerin ötesinde bir etkinliğe ve güce sahiptir. Yüzlerce farklı kültürün ve etnik grubun barındığı bu topraklarda, sahip olduğu Osmanlı mirası gereği söz sahibidir.

Türkiye'nin 21. yüzyılda süper devletler arasında yer almaması için hiçbir sebep yoktur. Bu süreci hızlandırmak amacıyla, sahip olduğumuz sağlam ve köklü mirasın kıymetini gereği gibi kavrayabilmek

ve geçmişimizi unutmadan yüzümüzü geleceğe dönmemiz gerekir.

İşte www.turkislamkulturu.com, Müslüman Türk insanının kültürünü tanıtmak ve tarihten örneklerle geniş kitlelere duyurmak maksadıyla hazırlanmıştır. Sitede Harun Yahya'nın çeşitli gazete ve dergilerde yayımlanmış olan, Türk-İslam kültürü konulu makaleleri yer almaktadır.

Siteyi ziyaret edenler, İslam ahlakıyla şekillenmiş olan Türk'ün asil karakterinin tarih boyunca barış ve huzurun garantisi olduğuna şahit olacak ve Müslüman Türklerin devlet yönetiminde gösterdikleri üstün kabiliyetle dünya milletlerine örnek olduğunu görecektir.

Türkmenler, 1000 yılı aşkın bir süredir Irak'ı kendilerine yurt edinmişlerdir. Yoğun olarak yaşadıkları Musul ve Kerkük bölgesine barış, istikrar, huzur ve demokrasinin bir an önce gelmesi ise Türkmenlerin en büyük isteğidir.

Irak Türkmenleri'nin umudu **TÜRKİYE**

Türklerin Irak topraklarına adım atışı İslam Tarihi'nin ilk yüzyılına dayanır. Hilafet merkezini ve Halife'yi korumakla görevli olan Türkler, uzun yıllar boyunca dönemin önemli şehirlerinden Samerra şehrinde yaşadılar. Türklerin yoğun biçimde bu topraklara göç etmesi ise Selçuklu Hükümdarı Tuğrul Bey'in 1055 yılında Irak'a girmesiyle başlar. (Harun Yahya, Milli Strateji)

14. yüzyılda Irak'taki etnik yapı, Türklerden yana ağırlık kazanmış ve Bağdat Türk kültürünün önemli merkezlerinden biri haline gelmiştir. 1683'te Sultan IV. Murat tarafından Safevilerden alınan Irak toprakları, 1. Dünya Savaşı'na kadar Osmanlı İmparatorluğu sınırları içerisinde adanetli bir şekilde yönetilir.

Musul ve Kerkük Ana Vatan'dan nasıl koparıldı?

1. Dünya Savaşı'nın hemen ardından, Osmanlı Devleti, Batılı devletlerce işgal edilir. Bundan Irak da nasibini alır ve İngiliz hakimiyetine girer. Türklerin yoğun olarak yaşadığı Musul, Kerkük, Erbil ve Süleymaniye

Kurtuluş Savaşı sonrasında Türkiye ve İngiltere arasında önemli bir sorun haline gelmiştir. Lozan Antlaşması'nda bir sonuç alınamaması üzerine sorun Milletler Cemiyeti'ne götürülür. Milletler Cemiyeti İngilizler lehine karar verir ve Musul İngiliz mandası altında ki Irak'a bırakılır.

1920'de oluşturulan kabinede, Türk asıllı Kerküklü bir Bakan'ın yer almasının ardından, okullarda Türklerin ana dilde eğitim yapma özgürlüğü güvence altına alınır. Irak'ta 1958 yılındaki askeri darbe sonucu ilan edilen Cumhuriyet, Irak Türkmenleri için yeni bir dönemin de başlangıcı olur. 1970 yılında kültürel haklarını da elde eden Irak Türkmenleri, ana dillerinde dergi ve gazete yayınlamaya başladılar.

Türk bölgelerinin isimleri değiştirildi

Irak Türkmenleri, 1974 yılında Saddam Hüseyin'in yönetimi ele geçirmesiyle, tüm siyasi haklarını kaybederler. Irak'ın %13'ünü oluşturan Türkler, resmi kayıtlarda %2 olarak gös-

www.muhammedyahya.com

terilirler. Irak yönetimi, 80'li yılların sonunda Türkçe olarak anılan bütün kasaba, köy ve sokak isimlerini, Arapça isimlerle değiştirir. Yüzyıllardır Kerkük olarak anılan şehrin adı bu dönemde Al Tamim'e dönüştürülür. Ayrıca Türklerin yaşadıkları yerlere sürekli olarak fakir Araplar yerleştirilerek, bölgedeki Türkmen varlığı yok edilmeye çalışılır. 1975 yılında 20.000 kilometrekare olan Kerkük'ün yüzölçümü günümüzde 10.000 kilometrekareye kadar düşmüştür.

Medeniyet yağma edildi

Bosna-Hersek'te olduğu gibi Kerkük'te de Türk Medeniyeti'nin tüm izleri tamamen yok edilmek isteniyor. Kerkük'teki Taş Köprü ve Hükümet Sarayı yıkılırken, ünlü Kerkük Kalesi boşaltılarak yağma edildi.

Soykırım uygulamalarına itiraz eden Türk aydınları ya öldürüldü ya da Irak'ın çeşitli bölgelerine sürgüne gönderildi. Türk asıllı öğrencilerin kayıtları Arap kültürünü alması için özellikle güneyde, Arap nüfusun ağırlıkta olduğu bölgelerdeki okullara yaptırılıyor. Bu uygulamaya karşı çıkan ailelerin çocuklarının okumasına izin verilmiyor. 7 yaşından iti-

baren zoraki olarak yaz kamplarına alınan çocuklara, bu kamplarda Arap Milliyetçiliği ve Baas partisinin ilkelere öğretiliyor.

Ayrıca 1961 yılından beri Türkmenler tarafından çıkarılan *Kardeşlik* dergisini de Baas yöneticileri kapattı. Türk bölgelerinde taşınmaz mal satın alma yasağı çok sert şekilde uygulanıyor. Türkler gayrimenkullerini ancak Arap kökenlilere satabiliyor. Ayrıca Arapların Musul ve Kerkük'te gayrimenkul alması teşvik ediliyor ve bu amaçla Araplara uzun vadeli, kredi veriliyor.

Irak'ta Türkmenlerin dernek kurmaları ve derneklere üye olmaları da yasaklanmış. 1960 yılında büyük zorluklarla kurulan Türkmen Kardeşlik Ocağı 1980 yılında feshedilerek, derneğin başkanı Abdullah Abdurrahman idam edildi, diğer yöneticileri

ise ağır hapis cezalarına çarptırıldı.

Türkmenler Türkiye'yi hamileri olarak görüyor

Irak'ta yaşayan 2,5 milyon Türkmen günden güne eriyor. Türkmenler, çeşitli yollarla Türkiye, Avrupa ve Arap ülkelerine iltica ediyorlar. Irak yönetimi, Musul, Kerkük, Süleymaniye ve Erbil'deki Türkmen nüfusu tamamen eritmeyi amaçlıyor.

Asimilasyon politikasına tabi tutulan Irak Türkmenleri'nin varlığı ve hakları mutlaka hukuki bir zemine oturtulmalıdır. Kuzey Irak Özerk Bölgesi'ndeki Kürt yönetimi ile Türkmenler arasında, Türkmenlerin statüsünü kabul eden bir protokol imzalanmadan, yakın gelecekte Türkmenlerin sıkıntılarına çare bulunması mümkün gözüküyor.

Irak Türkmenleri, anavatan olarak gördükleri Türkiye'den çok şey bekliyor ve Türk Dünyasının kendilerini yalnız bırakmamasını istiyorlar. Asırlar boyu sadece Türklerin değil, tüm Müslümanların hamiliğini üstlenmiş olan Osmanlı İmparatorluğu'nun varisi olan Türkiye'nin, bu vazifeyi en iyi şekilde yerine getireceğinden kimsenin şüphesi olmamalıdır.

1980'li yılların sonlarında Saddam yönetiminin Türkmenlere karşı yürüttüğü baskı ve soykırım politikası inanılmaz boyutlara ulaştı. Bu yıllarda halktan gelen tepkileri silahla susturmaya çalışan Irak yönetimi sadece Altunköprü bölgesinde 87 Türk'ü kurşuna dizdi.

Hukuki olarak bugün Irak'ta Türk varlığından söz etmek imkansız. Türkler, Araplar ve Kürtlerle birlikte üçüncü büyük nüfusu teşkil etmelerine rağmen, 7 Temmuz 1990'da yayınlanan Irak Cumhuriyeti anayasasında "Irak halkı, Araplar ve Kürtlerden oluşmaktadır" ifadesi yer almaktadır. Bu anayasa maddesinden dolayı Türkmenler tarafından açılan ilköğretim okullarında, halihazırda Türkçe eğitim ve öğretim yapılamamaktadır.

Saddam rejiminin baskı ve sindirme politikasına, Körfez Savaşı'nın ardından Irak'a uygulanan ambargo da

SADDAM YÖNETİMİ BÜYÜK TAHRİBATA YOL AÇTI

eklenmiştir. Irak'ta yaşayan Türkmenler ambargonun ardından açlık ve salgın hastalık tehlikesiyle karşı karşıya kalmış; çok sayıda Türkmen yüzyıllardır yaşadıkları topraklardan Türkiye'ye, Avrupa ülkelerine ve ABD'ye iltica etmişlerdir. Saddam'ın Türkmenler üzerinde kurduğu otorite tamamen

sindirme, korkutma, yıldırma ve işkence üzerinedir. Saddam Hüseyin'in faşist rejimiyle yönetilen halk aç, işsiz ve sefil haldedir. Küçük bebekler açlıktan ve ilaç bulamamaktan dolayı ölmekte, koskoca bir millet sürekli ölüme ve yok olmaya doğru gitmektedir.

Körfez Savaşı'nın ardından, uluslararası toplum Türkmen nüfusun yaşadığı bölgelere karşı son derece duyarsız davranmış ve bölgede gerçekleştirilen sistemli soykırım politikasına göz yummuştur. Türklerin yoğun olarak bulunduğu bölgeler BM yetkilileri tarafından (36. paralelin altında olmalarına rağmen) "güvenli bölge" ilan edilmiştir. Güvenli bölgede her parti ve lider, kendini bölgenin hakimi olarak görmekte ve keyfi davranışlar içerisinde bulunmaktadır. Bu olumsuz ortamdan ise en çok bölgede yaşayan Türkler zarar görmektedir.

Ekonomik krizlere Kuran'dan çözümler

Yaşanan iki büyük dünya savaşından sonra, 1960'lı yılların sonlarında "savaş sonrası hızlı büyüme modeli" son nefeslerini vermişti. Diğer bir ifade ile bu model çerçevesinde verimliliği daha fazla artırma programları artık tükenmişti.

Petrol krizinin ardından

Bu yıllarda başlayan ve 1974'de petrol kriziyle belirginleşen bunalım, gelişmiş ülke ekonomilerinde verimlilik hızının yavaşlaması ve kar oranının düşmeye başlamasıyla belirginleşti. Öyle ki, bünyesinde sadece Batılı Avrupa ülkelerini, Amerika, Kanada, Japonya gibi gelişmiş ülkeleri barındıran OECD ülkelerinde işsizlik 10 milyonlarca kişiye ulaştı. Bu atmosferde, reel üretimde değerlenme olanağı bulamayan sermayeler, dünya ölçeğinde kar arayışına girdi ve diğer gelişmekte olan ülkelere yöneldi. Böylece, teknolojinin sağladığı imkanlar ve kolaylıklarla beraber, son yirmi yılın

en süratli gelişen sektörü finans sektörü oldu.

Bu süreç içinde dikkatlerini geliştirmekte olan ülkelere çeviren sermayeler, büyük karları bu bölgelerde elde etmişlerdir. Bu dönemde uluslararası sermayenin hedef teşkil ettiği ülkeler aldıkları paraların çok az bir kısmını reel değer üretimine kaydirdılar. Oysa para ancak üretimde kullanıldığında değerini artırabilir, böylece hem alınan borçların geri ödenebilmesi, hem de ekonomilerin gelişmesi mümkün olabilirdi. Ancak, alınan borçların ciddi bir bölümü verimsiz kullanılmış, bir bölümü de rüşvet yoluyla tekrar uluslararası finans sistemine dahil edilmiştir. Az gelişmiş ülkelerin sermayelerini gerçek değerlendirmeden uzaklaştırmaları,

ülkeleri –borçların geri ödenmesi noktasında– birçok sıkıntılarla yüz yüze getirmiştir.

Biriken borçlar ve kredi çıkmazı

Biriken borçlarını ödeyemeyen ekonomiler çareyi tekrar borçlanmada bulmuşlar ve içinden çıkılması imkansız bir kısır döngü içinde bırakılmışlardır. Buna müteakip, piyasadaki verimsiz kredi genişlemesini faiz

oranlarının artışı izlenmiş, borç faizlerinin yeni borçlarla karşılanmaya çalışılmasıyla faizin sürüklediği bir borçlanma sürecine girilmiştir. Bu süreç üretken yatırımların verimliliğini düşürürken, yatırımcıların

bir bölümünü iflasa, bir bölümünü de işletmelerinde ciddi daralmaya sürüklemiştir.

Piyasadan iyice elini çeken para, üreticilerin ürünlerini satmakta sıkıntı çekmelerine ve bankalara olan borçlarını ödeyememelerine neden olur. Sanayicilerden alacaklarını tahsil edemeyen banka ve finans kurumları da borçlu oldukları diğer yurt dışı kaynaklarına (uluslararası sermayelere) borçlarını halktan topladıkları mevduatlarla ödemeye kalkarlar. Bu durum herhangi bir söylentide (kötüye giden ekonomilerde söylentilerin piyasalara ciddi etkileri olduğu göz önünde bulundurulursa) parasını geri almak isteyen müşterilerin genelde isteklerinin yerine getirilememesi sonucunu doğurur. Banka, sonunda iflasını açıklayarak, yurt dışına olan tüm borç yükünü devlet devralmış olur.

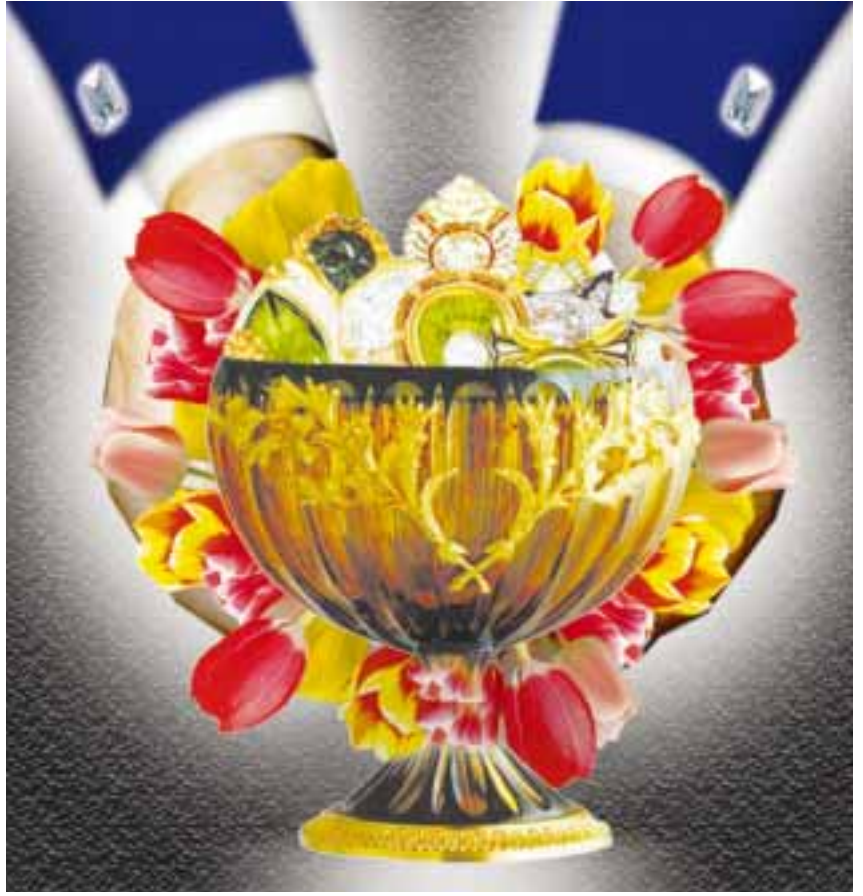
Altından kalkılamayan faiz yükü ve Arjantin

Bunların altından kalkamayan devlet çözümü yine –bu sefer ciddi faiz yükümlülüğü altına girerek toleranslar vererek- ek borç almada bulur. Ama yine kurtulamaz. Dikkat edilmesi gereken nokta, ödünç alınan paranın geri ödenebilmesinin ancak sermayenin reel üretimde değerlendirilmesiyle mümkün olmasıdır.

80’li ve 90’lı yıllarda yaşanan krizlerin temel nedeni bu sermayelerin reel üretimde yeterli bir oranda değerlendirilmemesidir.

Günümüzde faiz kısı kacına giren ülkelerden verilebilecek en son örnek ise 130 milyarlık dış borcuyla ekonomisi çökmüş olan Arjantin’dir. Kapanan işyerleri, açıkta kalan işsizler, sesini duyurmak isteyen çaresiz insanlar, hepsi sosyal sıkıntılara sebebiyet verirler. Nitekim bu ülkede yaşanmaya başlayan ve yakın gelecekte yaşanması muhtemel sosyal sorunlar endişeyle izlenmektedir.

Öncelikle borçlar verimsiz veya haksız bir şekilde erimemeli, tü-

müyle verimli üretim sahalarında değerlendirilmelidir. Bu yatırımlardan yararlanan sanayiler imkanları doğrultusunda düşük fiyat ve yüksek kaliteyi yakalamalı; böylece yabancı malların ithalatını düşürmeli ve ülkenin ihracatını artırmalıdır.

Ekonomik kaostun çözümü Kuran ahlakı

Ekonomisine para giren ülke, borçlarını rahat ödeyebileceği gibi verdiği güvenle yeni ve güvenilir bir yatırım sahası olacak, dünyada karlı işletmelere yatırım yaparak kazanç sağlamayı bekleyen sermayeleri çekecektir. Bu sayede o ülkenin şirketleri değerlenecek, parası istikrara kavuşturacak, işsizlik oranı azalacak ve hepsinden önemlisi halk huzura kavuşup, geleceğe umutla bakacaktır.

Faiz ekonomisinin neden olduğu derin kaos, günümüze kadar bir çok ülkede kendini göstermiş ve faturasını o ülkenin halkına çok ağır bir şekilde ödetmiştir. Kişisel çıkarların

ve gayri ahlaki kazançların neden olduğu ve birçok ülkenin yakasını bırakmayan bu sıkıntıların kesin çözümünü Allah Kuran-ı Kerim’de açıkça belirtmiştir. Allah, kişilerin mallarının haksızlıkla yenilmesini ve varolan kaynakların israf edilerek kullanılmasını haram kıldığı gibi, kendi menfaatleri uğruna diğer insanları hiçe sayıp, onları sıkıntılara sokmayı da yasaklamıştır. Ekonomideki olumsuzlukların çözümü verimli, adaletli, girişimci bir insan modelini tavsiye eden Kuran ahlakının tüm insanlar arasında yaşanmasıdır.

İnsanlar arasında barış, adalet ve huzur ortamının sağlanması ancak insanların Kuran ahlakını yaşamasıyla sağlanabildiği gibi; ekonomideki olumsuzlukların ortadan kaldırılması ve her insanın yaşam kalitesinin artması da yine Kuran ahlakının hayatın her alanında uygulanmasıyla mümkün olabilir.

Hız. Süleyman'ın

Allah'ın insanlara bir rahmet ve hidayet rehberi olarak indirdiği Kuran'da peygamberlerin yaşadıklarından, tüm insanlığa yol gösteren açıklamalarından ve Allah'ın dinini yaymak için gösterdikleri çabadan çok önemli hikmetler aktarılır.

Allah, Hz. Süleyman'ı İsrailoğulları'na bir uyarıcı ve korkutucu olarak göndermiştir ve kendisine büyük bir saltanat, eşsiz zenginlik, cinler ve kuşlarla desteklenmiş çok güçlü bir ordu ve üstün ilimler lütfetmiştir. Yaşadığı topraklarda hayatı boyunca adaletle hükmetmiş olan Hz. Süleyman, yöneticilik ve hakim vasfı ile farklı toplulukları hizmetinde toplamıştır. Ancak kainattaki tüm ilimlerin, mülkün ve hükmün gerçek sahibinin alemlerin Rabbi olan Allah olduğunu aklından hiçbir zaman çıkarmamış, Rabbimizin Kuran'da bildirdiği gibi her işinde Allah'a yönelmiş, (Sad Suresi, 30) O'na boyun eğen ve teslimiyetli tavrını hayatı boyunca muhafaza etmiştir.

Bugün bize düşen, Allah'ın, birçok yönden insanlara üstün kıldığı Hz. Süleyman'ın Kuran'da tarif edilen özelliklerini tanımak, bu seçkin insanın örnek ahlakı üzerinde derin derin düşündürmektir. Hz. Süleyman'dan bahseden ayetler incelendiğinde, her birinin günümüze ışık tutan pek çok önemli işaretler ve ibretler taşıdığı görülecektir.

Hız. Süleyman'ın güçlü otoritesi

Tarih boyunca bir devletin güçlü, o devletin dünya üzerindeki etkisinin ve hakimiyetinin de bir anlamda ölçüsü olmuştur. Güçlü bir otoriteye ve yüksek bir mede-

niyete sahip ülkeler geniş toprakları hakimiyetleri altına alırlar.

Hız. Süleyman'ın ise eşi ve benzeri görülmemiş, çok güçlü bir orduya sahip olduğu Kuran'da belirtilmektedir. Bu ordu, cinlerden, kuşlardan ve insanlardan oluşmaktadır ve çok güçlü bir istihbarat ağıyla desteklenmektedir. Bunu haber veren ayette şöyle buyrulmaktadır:

"Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı." (Neml Suresi, 17)

Ayette Hz. Süleyman'ın tek bir ordusunun değil, ordularının olduğundan bahsedilmektedir. Bu çoğul kelime onun ordusunun gücünün ve sayıca üstünlüğünün de bir ifadesidir. Yine ayetlerde işaret edildiği gibi, Hz. Süleyman'ın ordusunun en dikkat çekici yönlerinden biri disiplinidir. Cinler, kuşlar ve insanlar gibi üç farklı topluluk aynı ordu içinde, büyük bir uyum içinde görev almakta ve düzen ve disiplinde en ufak bir aksaklık yaşanmamaktadır.

Hız. Süleyman'a kuşların dili öğretilmiştir

Allah Hz. Süleyman'a kuşların konuşma dilini öğretmiş ve ordusunda kuşlardan oluşan bir bölük kurmasını sağlamıştır. Hz. Süleyman bu üstün ilim sayesinde kuşlarla bağlantı kurmuş, onlara hükmedebilmiştir. Allah Kuran'da Hz. Süleyman'a öğrettiği bu ilimden

görkemli iktidarı

şöyle bahseder:

"Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretili ve bize her şeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (Neml Suresi, 16)

Bu durum tümüyle Allah'ın Hz. Süleyman'a olan rahmetinin bir sonucudur. Bunun farkında olan Süleyman Peygamber halkına yaptığı açıklamada bu ilmi kendisine Allah'ın öğrettiğini özellikle belirtmiştir.

Hz. Süleyman cinlere hükmetmektedir

Birtakım cinler Hz. Süleyman'ın emrinde çalışmakta, ona çeşitli işlerde hizmet etmektedirler. Aralarında bina işleri, dalgıçlık gibi işlerde çalışanların bulunduğunu da Allah, Kuran'da bildirmektedir:

"Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimse(ri) de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik." (Enbiya Suresi, 82)

Allah Hz. Süleyman'ı çeşitli vesilelerle desteklemiş, onun hakimiyetini dünya üzerindeki hiç kimsenin yenilgiye uğratamayacağı şekilde kuvvetli kılmıştır. Ayetlerden Hz. Süleyman'ın hizmetine verilmiş olan cin ve şeytanlar üzerinde çok büyük bir hakimiyeti olduğu da anlaşılmaktadır:

"Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. Ve (kö-tülük yapmamaları için) sağlam kementlerle birbirine bağlanmış diğerlerini." (Sad Suresi, 36-38)

Hz. Süleyman'ın emrindeki rüzgar

Kuran'da "fırtına biçiminde esen rüzgarın" da Hz. Süleyman'ın emrine verildiğinden bahsedilmektedir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

"Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz her şeyi bilenleriz." (Enbiya Suresi, 81)

Kuran'da Hz. Süleyman'a verilen bu güçle ilgili bir diğer açıklama da Sebe Suresi'nde yer almaktadır. Bu surede geçen ayette Hz. Süleyman'ın emrine verilen rüzgarın özellikleri şöyle yer alır:

"Süleyman için de, sabah gi-dişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik)..." (Sebe Suresi, 12)

Hz. Süleyman'ın tevazusu

Kuran ayetlerinde Hz. Süleyman'ın dünya üzerinde çok büyük bir mülk ve iktidara sahip olduğundan bahsedildiği gibi, onun Allah'ın bahşettiği bu büyük nimetlere her zaman şükürle karşılık verdiği de bildirilir. Son derece gösterişli, sanat eserleriyle bezenmiş bir saraya, hem seyretmesi hem de sevmesi son derece zevk veren seçkin atlara, büyük havuzlara, heykelle-re, kulelere, insanlardan, cinlerden ve kuşlardan oluşan çok güçlü bir orduya sahip olması, onun Allah'a olan bağlılığının ve samimiyetinin daha da artmasına neden olmuştur. Hatta imkanları, hakimiyet sınırları, emri altındaki insanların sayısına rağmen Hz. Süleyman, çok

daha büyük bir teslimiyetle Allah'a şükrederek çalışmaya devam etmiştir. Başarılarının tek sahibinin Allah olduğunu unutmamış, **"... Hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat."** (Neml Suresi, 19) şeklindeki duasıyla da tüm iman edenlere örnek olmuştur.

Allah'ın çok büyük zenginlik, türlü ilimler ve güçlü bir iktidar bağışladığı Hz. Süleyman, bu büyük lütf karşısında her zaman Allah'a yönelip dönmüş, güzel ahlakı dünya üzerinde hakim kılmak için çaba sarf etmiştir.

Sad Suresi'nin 32. ayetinde Hz. Süleyman'ın **"Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim"** dediği belirtilir. Hz. Süleyman'ın bir diğer ayette **"Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan eden-sin"** (Sad Suresi, 35) şeklinde dua ettiği de bildirilir. Hz. Süleyman, malı Allah rızası için sevmekte ve O'nun yolunda harcamak için Allah'tan kendisine büyük bir mülk nasip etmesini istemektedir. Bu ayetle Müslümanların da Allah yolunda harcamak için dünya hayatında benzersiz

bir zenginlik ve mülk isteyebileceklerine işaret edilmektedir.

Hz. Süleyman gösterişli sarayını, heykellerini, güçlü ordusunu, sahip olduğu sanat eserlerini, Allah'ın insanlar için seçip beğendiği güzel ahlakı anlatmada bir vesile olarak kullanmıştır.

Hz. Süleyman'ın benzersiz iktidarı

Hz. Süleyman kıssasında güzel ahlak sahibi yöneticilere sahip toplumlar için çok önemli işaretler bulunmaktadır: Güzel ahlak sahibi ve Allah'tan korkan bir yöneticinin nasıl tavırlar sergilemesi gerektiği, devletin gücü, adaleti ve güvenilirliği, Allah'ın kendisine bahsettiği ilimler gibi... (Harun Yahya, Resullerin Mücadelesi)

Ayetlerde aktarılan tüm bu bilgiler, düşünen her insan için çok önemli bir ders ve aynı zamanda da çok değerli bir rehberdir. Her Müslüman'ın Hz. Süleyman gibi, adaletli, tevazulu, ihlaslı, akılcı, tedbirli, sabırlı ve kararlı olması gerekmektedir. Allah'ın tüm insanlığa örnek gösterdiği bu ahlak, ahirette olduğu gibi, dünya hayatında da iman edenleri büyük başarılarla ve za-

ferlere götüren bir yoldur.

Eğer Müslümanlar Allah'ın birer hidayet rehberi olarak gönderdiği Hz. Süleyman gibi kutlu önderlerin ahlaklarını ve tüm yaşamlarını kendilerine örnek alır, sadece ve sadece Allah'ın rızasını hedef edinirlerse onlar da Allah'ın izniyle büyük bir başarıya ulaşacaklardır.

Günümüzde yaşanan gelişmelerden, Allah'ın izniyle, İslam ahlakının dünya hakimiyetinin güçlü bir lider ülke öncülüğünde çok kısa sürede gerçekleşebileceği anlaşılmaktadır. Bu ülke, kuşkusuz asırlar boyunca üç kıtaya nizam vermiş ve İslam dünyasının liderliğini yürütmüş Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti olacaktır. Türkiye, dünya üzerinde bu deneyime ve birikime sahip olan tek ülkedir. Bugün çatışmaların ve kaosun merkezi konumunda olan Balkanlar, Orta Asya, Kafkaslar ve Ortadoğu ancak Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olan Türkiye'nin yönetiminde, özlenen barış ortamına kavuşabilecektir. Sadece bu bölgeler değil, tüm dünya ülkeleri de İslam ahlakının getirdiği huzur ve barış ortamı sayesinde, içinde boğuldukları kaos ortamından çıkacaklardır.

21. yüzyıl, Allah'ın izniyle, Türk Milleti'nin dünya devletleri arasında hak ettiği yeri aldığı, barış ve esenlik dolu bir dünyanın oluşmasında öncülük ettiği kutlu bir dönem olacaktır.

"Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. "Onları bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı." (Sad Suresi, 38)

www.harunyahya.org

HARUN YAHYA

Hayata bakışınızı değiştirecek eserler!

YENİ!

www.evrimaldatmacasi.com

www.islamantisemitizmilanetler.com

www.kuranmucizeleri.com

www.hayvanlaralemi.net

www.islamterorulanetler.com

www.darwinizminsonu.com

www.maddeninardindakisir.com

www.netcevap.org

www.belgeseller.net

www.evreninyaratilisi.com

www.isagelecek.com

www.darwinizmdini.com

www.dinsizliginkabusu.com

www.fikiryazilari.net

www.gercekler.net

www.turkdunyasi.org

www.bitkidunyasi.net

www.kavimlerinhelaki.com

www.harunyahya.org

Bilgi ve sipariş için: Azim Dağıtım: 0-212 445 88 80

Harun Yahya'nın tüm eserlerini internet üzerinden

www.globalkitap.com sitesinden satın alabilirsiniz

Kuran'da hoşgörü

Radikalizm; herhangi bir konuda sert, kökten, ani değişimleri savunmak ve bu yönde tavizsiz bir politika izlemek anlamına gelir. Radikaller, devrimsel değişiklikler peşinde olan ve bunun için katı, hatta kimi zaman saldırgan bir üslup kullanan kimseler olarak bilinir.

Oysa Kuran'a baktığımızda, "radikalizm" olarak tanımlanan üslubun, Allah'ın müminlere emrettiği üslup ile uyuşmadığını, dahası taban tabana zıt olduğunu görürüz. Rabbimiz, Kuran'da müminleri tanıtırken, onların yumuşak huylu, kavga ve tartışmadan kaçınan, insanlara karşı ılımlı ve dostça yaklaşan, sevecen bir karaktere sahip olduklarını bildirmiştir.

Peygamberlerden Güzel Örnekler

Bu konuda bize yol gösteren örneklerden biri, Allah'ın Hz. Musa'ya ve Hz. Harun'a, Firavun'a karşı "yumuşak söz söyleyin" şeklindeki emridir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır: **"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar."** (Taha Suresi, 43-44)

Firavun, kendi devrinin zulüm ve isyanda en ileri gitmiş inkarcısıdır. Allah'ı inkar edip kendini putlaştırmış, dahası devrin İsrailoğullarına korkunç zulümler ve katliamlar uygulamış bir despottur. Ama bu denli düşman bir insana giderken dahi Allah, yumuşak söz söylemeyi emretmektedir.

Dikkat edilirse, Allah'ın gösterdiği yol, ılımlı bir üslupla diyalog kurmaktır. İğneleyici sözler, öfkeli sloganlar, heyecanlı protesto gösterileri ise Kuran ahlakı ile uyuşmayan davranışlardır.

Kuran ayetleri incelendiğinde, ılımlı, yumuşak, hoşgörülü bir üslubun tüm peygamberlerin ortak özel-

Tüm Müslümanların, Allah'ın Kuran'da tarif ettiği ılımlı, yumuşak, hoşgörülü, sakın ve sevecen üslubu özümsemesi gerekir.

liği olduğu görülmektedir. Allah, Hz. İbrahim'i Kuran'da **"Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu"** (Tevbe Suresi, 114) sözleriyle övmektedir. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in ahlakını tarif eden bir ayet ise şöyledir: **"Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi..."** (Al-i İmran Suresi, 159)

İslam Dininde Hoşgörü

Radikalizmin belirgin bir özelliği, "öfkeli üslup"tur. Bu öfkeli üslup, radikal kimselerin konuşmalarında, yazılarında, gösterilerinde çok belirgin bir biçimde ortaya çıkar. Oysa öfke Müslüman vasfı değildir. Allah, Kuran'da müminleri tarif ederken;

"Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar(daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever" şeklinde buyurur. (Al-i İmran Suresi, 134)

Bir Müslümanın görevi, insanlara gerçekleri anlatmak, onları Allah'ın yoluna davet etmektir. İnsanların bunu kabul edip etmemeleri, tamamen onların vicdanlarına kalmış bir meseledir. Allah "dinde zorlama olmadığını" bir ayette şöyle haber vermektedir:

"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır..." (Bakara Suresi, 256)

Dolayısıyla ne insanların iman edip Müslüman olmaları, ne de Müslüman olanların ibadetleri yerine getirmeleri veya günahattan sakınmaları için hiçbir zorlama yapılamaz. Sadece öğüt verilir. Allah, Müslümanların "zorba" bir ahlaktan uzak ol-

duklarını, Peygamberimize vahyettiği bir ayetinde şöyle açıklamaktadır:

"Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin." (Kaf Suresi, 45)

Müslümanlar; dini sadece anlatmakla yükümlü olduklarına ve en zalim inkarcılara karşı bile "yumuşak söz" söylemekle sorumlu tutulduklarına göre, Müslümanların "radikal" olmaları mümkün değildir.

Radikalizmin Perde Arkası

İslam dininde radikalizm yoktur. İslam dini, ılımlı, itidalli ve hoşgörülü olmayı emrederek aşırılığı yasaklar. Allah, bir ayetinde şöyle buyurur: **"De ki: "Ey Kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın."** (Maide Suresi, 77)

"Radikalizm" olarak tarif edilen sosyal olgular incelendiğinde, bunların aslında eskiden komünistler tarafından kullanılan yöntem ve söylemlerin bir derlemesi olduğu görülecektir.

Tüm Müslümanların, Kuran'ın ruhuna ve özüne aykırı olan sert, öfkeli, çatışmacı üsluptan tamamen uzak durması, bunun yerine Allah'ın Kuran'da tarif ettiği ılımlı, yumuşak, hoşgörülü, sakın ve sevecen üslubu özümsemesi gerekir. Müslümanlar, olgunlukları, hoşgörülerini, itidal, tevazu ve sükunetleri ile tüm dünyaya örnek olmalı, insanları kendilerine ve dolayısıyla İslam ahlakına hayran bırakmalıdırlar. Müslümanlar, sahip oldukları güzel ahlak ile bilim, kültür, ve sanat alanlarında büyük atılımlar gerçekleştirerek insanlığa faydalı, güzel eserler bırakmalı ve dünyaya öncülük etmelidirler. (Harun Yahya, Kuran'da Adalet ve Hoşgörü)

Ömrünü Kuran Eğitime Adamış Bir İslam Alimi:

Süleyman Hilmi Tunahan

Son devir din alimlerinden olan Süleyman Hilmi Tunahan'ın babası zamanın müderrislerinden Hafız Osman Efendi'dir. Soyü Fatih Sultan Mehmet'in "Tuna Hanı" olarak tayin ettiği ve kendi kız kardeşi ile evlendirdiği İdris Bey'e dayanmaktadır. Babası Osman Efendi tahsilini İstanbul'da tamamladıktan sonra Silistre'ye giderek meşhur Satırlı Medresesi'nde yıllarca müderrislik yaptı. Süleyman Hilmi Tunahan, 1888 (H.1306) yılında Silistre'nin Ferhatlar köyünde doğdu. 1959 (H.1379) senesinde İstanbul'da vefat etti. Bu büyük İslam aliminin kabri Karacaahmet Kabristanı'nda bulunmaktadır.

İlim ehli ve fazilet sahibi bir aileden dünyaya gelen Süleyman Hilmi Tunahan Hazretleri, ilk tahsilini Silistre Rüştîyesi'nde ve Silistre Satırlı Medresesi'nde yaptı. Daha sonraki yıllarda tahsilini tamamlamak için İstanbul'a gelerek Sahn-ı Seman (Fâtih) Medresesi'ne kaydoldu. O devrin meşhur alimlerinden Bafralı Ahmed Hamdi Efendi'nin derslerine devâm etti. Uzun yıllar süren bir eğitimden sonra 1916 senesinde Ahmed Hamdi Efendi'den birincilikle icazet aldı. Daha sonra o zamanki tabiri ile dersiam olarak yetişmek üzere Süleymaniye Camii medreselerinden Medresetü'l-Mütehassısı'nın tefsir ve hadis kısmına devam etti.

Son derece parlak bir zekaya sahip olan Süleyman Hilmi Tunahan, 1919 senesinde Medresetü'l-Mütehassısından birincilikle mezun oldu. Aynı yıllarda Medresetü'l-Ku-

zâtı (Hukuk Fakültesini) da üstün bir derece ile bitirdi. Böylece bir taraftan dersiam diğer taraftan da kadılık rütbelerine ulaştı. Mezuniyetinin ardından İstanbul'da dersiam olarak vazifeye başlayan Süleyman Hilmi Tunahan bir süre vaizliğe devam etti. Uzun müddet İstanbul'un Sultanahmet, Süleymaniye, Yeni Cami, Şehzadebaşı ve Piyale Paşa gibi büyük camilerinde halka vaaz vererek insanlara İslamiyet'in emir ve yasaklarını anlattı.

Tasavvuf yolunda Selâhüddin İbni Mevlana Siracüddin Efendi'nin sohbetlerine devam ederek yetişti. Süleyman Hilmi Tunahan'ın tasavvufi yönüyle ilgili olarak, damadı ve talebesi Kemal Kaçar tarafından Necip Fazıl Kısakürek'e verdiği notlardan bir bölümü şöyledir:

"Süleyman Efendi'nin batın ilmi-ne yani tasavvuftaki manevi cephe-

sine gelince, şüphesiz bu husus ehline malumdur. Zahiri akıl ve zeka ile idraki mümkün olamaz.

Öyle ki, bir insan Müslüman olabilir, tahsilli ve akıllı olabilir. Hatta iç hayatı münkir olamaz da yine tasavvuf ve irşada ehil bir zat ile karşılaştığı halde, o zat ilahi iradeyle kendisini ona bildirmezse, dünyalar biraraya gelse onun feyzlerinden haberdar olamazlar. Bizim ise kendisinin manevi cephesi üzerinde zerrece tereddüdümüz yoktur. Biz bu noktayı ilmelyakin biliyoruz. Kendisinin bu cephesini anlamayanların, hiç olmazsa aksini iddia etmemelerini ve kendisinde bir mürşid hali görmediklerini söylemekten çekinmelerini, dünya ve ahiret yıkımına uğramaları bakımından tavsiye ederiz."

Zâhiri ve batini yönden yüksek derece sahibi olan Süleyman Hilmi Tunahan, itikatta Ehl-i sünnete, amelde Hanefî mezhebine, tasavvufta Nakşibendi yoluna bağlıydı. Ehl-i sünnet vel-cemaate son derece bağlıydı. Kendisinden feyz alan talebeleri ile sohbetlerine devâm eden kimselere en büyük tavsiyesi; "Ehl-i sünnet vel-cemâat" akîdesine ihlâs ve samîmiyetle bağlı olmalarıydı. Yetmiş iki senelik ömrü boyunca İslâmiyet'in emir ve yasaklarını öğrenerek, öğretmek ve insanlara anlatarak onların dünyâ ve âhiret saâdetine kavuşmalarına vesîle olan Süleyman Hilmi Tunahan, 16 Eylül 1959 senesinde İstanbul'da Kısıklı'daki evinde vefât etti. Ardından da Karacaahmet Kabristanı'na defnedildi.